

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ο ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ανεκoinώθη, ότι κατετέθη, προς ψήφισιν νομοσχέδιον περί του ημερησίου Τύπου. Το ραδιόφωνον ανέλυσε διά μακρών τας διατάξεις του και έξηρε την μέριμναν της Κυβερνήσεως ιδία τον Τύπον της Έπαρχίας και τον σκοπόν του Νομοσχεδίου, όπερ αποβλέπει εις την οικονομικήν ενίσχυσιν του Τύπου, ώστε να δυνηθῆ ούτος ν' ανταποκριθῆ πλήρως εις την σοβαρωτάτην αποστολήν αυτού.

Αλλ' όλα αυτά διά τον ημερήσιον Τύπον, διά τας ημερησίας εφημερίδας, δοθέντος δ' όμως ότι εκ των εκατοντάδων εφημερίδων, αϊτινες εκδίδονται εις τας έπαρχίας του Κράτους, αϊ ημερησiai αριθμούνται εις τὰ δάκτυλα ἄν μὴ τῆς μιάς, τὸ πολὺ τῶν δύο χειρῶν, ἡ διά τον Τύπον φροντίς της Κυβερνήσεως, περιορίζεται καί πάλιν εις την ενίσχυσιν τῶν γνωστῶν ὀλίγων μεγάλων εφημερίδων, καί ὄχι τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Τύπου, ὁ ὁποῖος δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐπιχειρήσεις, ἀλλ' ἀπὸ μικρὰς ἐβδομαδιαίας ἐκδόσεις, ἀποτελούσας ἰδεολογικάς ἐκδηλώσεις ἐπαρχιωτῶν δημοσιογράφων, μὴ ἀποβλεπόντων εις ἐπαγγελματικά κέρδη, ἀλλ' εις τὴν ἀντιδιωτελῆ προσφορὰν τῶν ὑπηρεσιῶν των πρὸς τὸν διαρκῶς ἀδικούμενον λαὸν τῆς Ἑπαρχίας.

Αἱ μικραὶ δ' ὅμως αὐταὶ ἐβδομαδιαῖαι κατὰ τὸ πλεῖστον εφημερίδες, εἶναι ὁ μοναδικὸς σχεδὸν Τύπος τῆς Ἑπαρχίας, οἱ κάτοικοι τῆς ὁποίας ἢ ἀγνοοῦν τελείως τὰς μεγάλας ἡμερησίας εφημερίδας, διότι εἰς τινὰ μικρὰ χωρία οὐδεμία τοιαύτη εφημερίς φθάνει ἢ ἀναγνώσκονται παρ' ἐλαχίστων προσώπων ἐκάστου χωρίου, παρ' ὧν καὶ ἄλλοι τινὲς κάτοικοι πληροφοροῦνται ἀτελῶς ἢ ἡλλοιωμένα τὰ ἐν αὐταῖς ἀναγραφόμενα. Ἐνῶ αἱ τοπικαὶ εφημερίδες, αἱ μικραὶ, ἀλλὰ πλήρεις περιεχομένου, ζωηρότατα ἐνδιαφέροντος τοῦ κατοίκου τῆς περιοχῆς, ἐν ἧ ἐκδίδεται ἐκάστη, λαμβάνονται ἀπὸ χιλιάδας συνδρομητῶν των καὶ ἀναγιγνώσκονται καὶ ἀπὸ πολλὰς ἀκόμη χιλιάδας ἄλλων αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ τὰς ἀγοράσουν ἀλλὰ ζωηρῶς ἐπιθυμοῦντες νὰ τὰς ἀναγνώσουν, ἐπιτυγχάνουν τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους των περιεχομένων φύλλων των.

Τύπος διά τὴν Ἐπαρχίαν εἶναι ἄν μὴ ἀποκλειστικῶς τοῦλάχιστον κυρίως ἢ μικρὰ εφημερίς, ἡ ὁποία ἐκδίδεται εἰς αὐτήν καὶ ἀσχολεῖται πρωτίστως μὲ τὰ διάφορα τοπικὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἐνδιαφέρουν περισσότερο παντὸς ἄλλου τοὺς κατοίκους τῆς. Αὐτὴν τὴν μικρὰν εφημερίδα διαβάσει ὁ ἐπαρχιώτης. Αὐτῆς τῆς μικρᾶς εφημε-

ρίδος τὰ νέα καὶ τὰ σχόλια συζητοῦνται ζωηρότατα μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Ἑπαρχίας. Αὐτὴ ἢ μικρὰ εφημερίς διερμηνεύει τὴν γνώμην καὶ τὰ αἰσθήματά των καὶ αὐτὴ ἐκδηλώνει τὰς ἀπόψεις των ἐπὶ τῶν τοπικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐθνικῶν θεμάτων.

Καὶ εἶναι μὲν μέγα εὐτύχημα, ὅτι ἡ μικρὰ αὐτὴ εφημερίς τῆς Ἐπαρχίας, κατὰ τὴν μεγάλην τοῦλάχιστον πλειοψηφίαν της ἀποτελοῦσα ἐκδήλωσιν εὐγενῶν φιλοδοξιῶν τῶν ἐκδοτῶν της, παρέμεινεν ἀπροσβλητος τῆς διαφθορᾶς, ἡ ὁποία ἐμφανίζεται εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, ἀλλ' οὐδεὶς ἄγων, ὅσον ἄγνοοι καὶ ἄν εἶναι οἱ σκοποὶ του, δύναται νὰ εὐδοκίμησῃ πλήρως ἄνευ οικονομικῶν βάσεων.

Ὅταν ἐπομένως γίνεται λόγος περὶ οικονομικῆς ενίσχύσεως τοῦ τύπου ἵνα ἀνταποκριθῆ πληρέστερον εἰς τὴν μεγάλην ἀποστολήν του χάριν τοῦ Λαοῦ, περιορίζομεν δὲ ταύτην εἰς τὰς ἡμερησίας εφημερίδας, περιορίζομεν κατ' ἀνάγκην τὴν ἔννοιαν τοῦ Λαοῦ, εἰς τοὺς κατοίκους κυρίως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, πρὸς τοὺς ὁποίους καὶ μόνον ἐκδηλοῦται τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ τρελλοὶ ἰδεολόγοι, ὡς καὶ ἄλλοτε τοὺς ἐχαρακτήρισαμεν, οἱ ὁποῖοι ἐκδίδουν τὰς μικρὰς τῶν εφημερίδας εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ δὲν γεμίζουν τὰς στήλας των μὲ τὰς ἀηδίας τοῦ Μενεγκίνι καὶ τῆς Κάλας καὶ τοῦ Ὠνάση ἢ τὰς προκλητικὰς γυμνότητας τῆς Δολομπεργίας καὶ τῆς Μπριτζίτ Μαρντό, ἀλλὰ μὲ τὸ ἄρωμα τῶν ὑπερόχων ἐλληρικῶν ἰδανικῶν καὶ παραδόσεων, ὄχι μόνον κέρδη μὴ ἐπιτυγχάνοντες, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἰδίων δαπανῶντες, δὲν θὰ ἐζήτουν παρ' οὐδενὸς ενίσχυσιν, ἐὰν τὸ Κράτος δὲν διέθετε τὸ δημόσιον χρήμα πρὸς ενίσχυσιν τῶν μεγάλων ἐκδοτικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν ὀνόματι τοῦ συμφέροντος τοῦ Λαοῦ! καὶ ἄν ὁ κ. Τριανταφυλλᾶκος δὲν εἶχε παράσχει τὴν ῥητὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι πρωτίστως τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἐξεδηλοῦτο ὑπὲρ τῶν εφημερίδων τῆς Ἐπαρχίας.

Οἱ κ.κ. Βουλευταὶ τῶν ἐπαρχιῶν, πρὸς τοὺς ὁποίους δέον ν' ἀπευθυνθῶμεν ὅλοι οἱ ἐκδοταὶ τῶν εφημερίδων τῶν ἐπαρχιῶν, ἔχουν ἱερὰν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ τῆς Ἑπαρχίας, τὸν ὁποῖον ἐκπροσωποῦν, νὰ συντονίσουν τὴν στάσιν των κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ἀνωτέρου νομοσχεδίου καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέψουν τὴν παραγνώρισιν τοῦ πραγματικοῦ Τύπου τοῦ Λαοῦ, τὰς εἰς τὴν Ἐπαρχίαν ἐκδιδόμενας γνησίως ἐθνικὰς εφημερίδας.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ

Ἦταν ἓνας πλούσιος. Εἶχε πετύχει στὴ δουλειά του καὶ ἀπέκτησε μεγάλη περιουσία. Ὁ Χριστὸς δὲν βρῆκε τίποτε τὸ κατακριτέο σ' αὐτό. Δὲν εἶναι ἁμαρτία νὰ εἶναι κανεὶς πλούσιος, μάλιστα ὅταν φθάνει ἐκεῖ μὲ μέσα θεμιτά.

Παρ' ὅλα τὰ πλούτη του ὁ γαιοκτήμων αὐτὸς ἀνεγνώρισε μία βασικὴ του ἀνάγκη. Ἦταν ἡ ἀνάγκη γι' ἀνάπαυσι πού ὄλοι μας ἔχουμε ἀνάγκη, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι. Νὰ, τί εἶπε ὁ πλούσιος, «ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου» (Λουκ. ιβ' 19).

Καὶ ὁ Χριστὸς ἀνεγνώρισε τὴν βασικὴ αὐτὴ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου, λέγοντας, «δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτος εἶμι καὶ ταπεινὸς τῆ καρδίας καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.» (Ματθ. ια' 28-29).

Μπροστὰ μας ἔχουμε δύο τρόπους γιὰ τὴν ἀπόκτησι ἀναπαύσεως, τὸν τρόπον τοῦ ἄφρονος πλουσίου, τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκουν οἱ περισσότεροὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸν τρόπον τοῦ ἄφρονος πλουσίου, τὸν ὁποῖον μόνον εὐρίσκεται πραγματικὴ ψυχικὴ ἀνάπαυσις.

Ἄς δοῦμε τὸν πλούσιον μέσα σ' ἡν ἀναζητήσῃ ἀναπαύσεως. Ἦταν ἀνθρώπος τῆς προόδου καὶ τῆς ἐπιτυχίας. Ἦσχαλειτο στὴ γεωργίᾳ πού ἦταν ἡ κυριώτερη ἀπασχόλησις τὸν καιρὸ ἐκεῖνον. Τόσο πολὺ περίσσειαν τ' ἀγαθὰ του πού ἀπέφαισε νὰ κτίσῃ κ' ἄλλες ἀποθήκας. Ἐφθασε σὸ σημεῖο πού δὲν ἦταν πιά ἀνάγκη γι' αὐτὸν νὰ δουλεύῃ. Τώρα μπορούσε νὰ ξεκουρασθῇ. Ὁ Θεὸς δὲν τὸν ἐκάλεσε τρελλὸ γιὰτὶ ἀπεφάσισε νὰ κτίσῃ κ' ἄλλες ἀποθήκας. Ἐφθασε σὸ σημεῖο πού δὲν ἦταν πιά ἀνάγκη γι' αὐτὸν νὰ δουλεύῃ. Τώρα μπορούσε νὰ ξεκουρασθῇ. Ὁ Θεὸς δὲν τὸν ἐκάλεσε τρελλὸ γιὰτὶ ἀπεφάσισε νὰ ξεκουρασθῇ ἀπὸ τοὺς κόπους του καὶ ν' ἀπολαύσῃ τοὺς καρπούς των. Ὑπῆρχαν ἄλλοι λόγοι γιὰ τοὺς δλοῖους ὁ Χριστὸς τὸν ἐκάλεσε τρελλὸ.

Ἦταν τρελλὸς γιὰτὶ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς του τὴν ζήτησε γιὰ ἐκεῖ πού δὲν μπορεῖ νὰ βρεθῇ. Νὰ, τί εἶπε: «Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου» (Λουκ. ιβ' 19). Μὰ ἡ ψυχὴ οὕτε τρώγει, οὕτε πίνει. Κανεὶς δὲν θὰ τὸν ἐπαρνε γιὰ τρελλὸ ἂν ἔλεγε, «σῶμα μου, στομάχι μου, τρώγε, πίνε. Ἦ ψυχὴ δὲν ἀναπαύεται, οὕτε ἱκανοποιεῖται μὲ φαγητὰ καὶ ποτὰ. Ἐξέχασε φαίνεται, ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι ὅτι ἡ τροφὴ τῆς ψυχῆς εἶναι πνευματικὴ καὶ ὄχι ὕλική. Αὐ ἀπατάσει ὁ μὲν εὐτυχιόμενος. Φιλαυτοὶ δὲ ἀφρονῶν στὶς τάξεις καὶ τῶν πτωχῶν καὶ τῶν πλουσίων. Ἦ λίγα, ἢ πολλὰ ἔχεις, ἂν τὰ κρατᾶς μόνο γιὰ τὸν ἑαυτὸ σου, εἶσαι ἀξιολύπητος. Περὶσσία εἶχε ὁ ἐπιτυχὴς γαιοκτήμων, κ' ἄντι νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ γιὰ νὰ ἀνακουφίσῃ λιγὰν τὴν δυστυχία πού τόσο ἀφρονόησε γύρω του, θέλει νὰ κτίσῃ καινούργιες ἀποθήκας. Μιὰ μέρα ῥώθησαν τὸν πλουσιώτερον ἄνθρωπον τῆς ψυχῆς σου.

Ἄλλὰ κ' οὕτὰ τὰ ὕλικά ἀγαθὰ ὁ πλούσιος γαιοκτήμων τὰ ἤθελε γιὰ σκοποὺς ἰδιοτελεῖς. Μόνον τὴ δικαίαν του ἀπολαύσιν κῦτταζε. Τί μὲ νοιάζει ἐμένα γιὰ τοὺς ἄλλους. Ἄς πεθάνουν ἀπὸ τὴν πείνα. Μόνον ἐγὼ νὰ ζήσω. Ὁ φιλαυτὸς αὐτὸς ἀνθρώπος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι εὐτυχιόμενος. Φιλαυτοὶ δὲ ἀφρονῶν στὶς τάξεις καὶ τῶν πτωχῶν καὶ τῶν πλουσίων. Ἦ λίγα, ἢ πολλὰ ἔχεις, ἂν τὰ κρατᾶς μόνο γιὰ τὸν ἑαυτὸ σου, εἶσαι ἀξιολύπητος. Περὶσσία εἶχε ὁ ἐπιτυχὴς γαιοκτήμων, κ' ἄντι νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ γιὰ νὰ ἀνακουφίσῃ λιγὰν τὴν δυστυχία πού τόσο ἀφρονόησε γύρω του, θέλει νὰ κτίσῃ καινούργιες ἀποθήκας. Μιὰ μέρα ῥώθησαν τὸν πλουσιώτερον ἄνθρωπον τῆς ψυχῆς σου.

Ἡ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΒΑΡΕΙΑ ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ

Ἐλέχθη, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις πρόκειται νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν γραμματόσημον, φέρον τὴν εἰκόνα τοῦ Γλέζου. Ἡ τυχὸν πραγματοποίησις τῆς προθέσεως τῆς Ρωσίας, δ' ἀποτελεῖ προκλητικωτάτην ἐνέργειαν κατὰ τῆς Χώρας μας, τῆς ὁποίας θὰ ἐξυβρίξῃ διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὴν Δικαιοσύνην.

Νομίζομεν, ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἐφ' ὅσον πράγματι ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις παραβαίνουσα καὶ τοὺς στοιχειώδεις κανόνας συμπεριφορᾶς τῶν Ἐθνῶν, ἤθελε διαπράξει τὴν ἀνωτέρα αἰ-

σχρότητα, ὀφείλει νὰ θέσῃ ἀμέσως εἰς κυκλοφορίαν γραμματόσημον, φέρον τὴν εἰκόνα τοῦ ἥρωος τῆς τελευταίας ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀγγρηκοῦ Λαοῦ Πρωθυπουργοῦ Νάγκυ.

Οὕτω ὁ κόσμος θὰ πληροφορηθῇ, ὅτι ἡ μὲν Ρωσία τιμὰ τοὺς νομίμους καταδικαζομένους προδότας τῆς πατρίδος των ἢ δὲ Ἑλλὰς ἀποτίει φόρον τιμῆς πρὸς τοὺς δολοφονομένους ὑπὸ τοῦ Κομμουνισμοῦ ἥρωας, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται ὑπὲρ τοῦ Λαοῦ των.

ΛΑΪΚΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗ

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ, καὶ ἀσφαλῶς—καὶ δυστυχῶς—οὕτε ἡ τελευταία, καθ' ἣν τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον Ἀθηνῶν τῆς φαιδρᾶς «τρίτης θέσεως» εὐρέθη ἐν ἀγαθῇ συμπνοίᾳ μὲ τὸ τῶν κομμουνιστῶν. Ἐκ κοινοῦ συμφέροντος ὁρμώμενα, συνεξπέλισαν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν μετάνοιαν τοῦ βάρους τοῦ ἔορτασμοῦ τῆς ἐπετείου τοῦ «ΟΧΙ» εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν Ἀποβλέπει αὕτη, ἔγραψαν ἀναισχύντως, εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ ἔορτασμοῦ. Παρεποίησαν, ἐν γνώσει καὶ κατὰ συνήθειαν, τὴν ἀλήθειαν. Διότι ὁ ἔορτασμός γίνεται εἰς ὅλην τὴν χώραν. Ἄν τὸ βᾶρος προσεδόθη εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν, ἐπιβάλλετο τοῦτο νὰ

γίνῃ, πρὸς ἔνδειξιν τιμῆς εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα.

Τὸ ἐπιβεβλημένον τῆς ὁποφάσεως, προκύπτει ἂν ληφθῶν ὑπ' ὄψιν τεχνικὸν καὶ ὀργανιστικὸν λόγοι. Τεχνικὸν διότι προηγεῖται, κατὰ δύο ἡμέρας, ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ καμαριῦ ὄλου τοῦ Ἐθνους, τῆς Θεσσαλονίκης μας καὶ αἱ μετακινήσεις ἐπισήμων θὰ ἦσαν—τοῦλάχιστον—δύσκολοι καὶ οὐσιαστικοὶ διότι ἡ Βόρειος Ἑλλὰς ἀποτελεῖ πολυτιμώτατον καὶ σημαντικώτατον τμήμα διὰ τὴν ἄμυναν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Πατρίδος μας καὶ τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Αὕτη πληρώνει πρώτη, πᾶσαν ἐπιδρομὴν καὶ ἐπιβουλήν τοῦ κόσμου.

ΤΑ ΥΠΟΣΤΕΙΑ

Αἱ βροχαὶ τοῦ Φθινοπώρου ἤρχισαν, ἐγγίζει δὲ ὁ Χεῖμων, ἡ χιών καὶ τὸ δριμύτατον ψῦχος, τὴν δεινότητα τῶν ὁποίων θὰ ἀναγκάζονται νὰ ὑφίστανται οἱ ἐπὶ πολλὰς ἐπιπέρας ὥρας ἀναμένοντες εἰς τὰς διαφόρους διασταυρώσεις τῶν ὁδῶν (Στρατωνίου, Ἀγ. Προδρόμου πρὸς Ζερβοχαρὰ, Ἀν. Νικολάου πρὸς Μαρχαράν, Γωνιά πρὸς Θεσσαλονικὴν) τὴν διέλευσιν τοῦ λεωφορείου. μεταξὺ τῶν ὁποίων μερικοὶ συμβαίνει νὰ εἶναι ἀσθενεῖς καὶ διὰ τὴν ἀναζητήσιν τῆς ἐνδεικνυμένης ἱατρικῆς βοήθειας ταξεὶ δεύουν.

Ἄτυχῶς καίτοι κατ' ἐπανάληψιν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐτονίσαμεν τὴν ἀνάγκην, ὅπως εἰς τὰς διασταυρώσεις τῶν ὁδῶν, τὰ σημεῖα τοῦτέστιν, ἀναμονῆς τῶν λεωφορείων ὑπὸ τῶν δι' αὐτῶν ὑποχρεομένων νὰ ταξειδεύουν, ἀνεγερθοῦν ὑπόστεγα, ἱκανὰ νὰ προστατεύουν αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐπικινδύνων ἐπιδράσεων τῶν καιρικῶν συνθηκῶν, δὲν ἠθέλησαν οἱ ὑπεύθυνοι νὰ τὸ ἀντιμετωπίσουν σοβαρῶς τὸ ζήτημα αὐτό.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι τῶρα θὰ συγκινήθουν.

Ἡ ΟΔΟΣ ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ

Ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως μας εἰς Γερακινὴν ὁδοὺς ἔχει περιέλθει εἰς ἀθλίαν κατάσταση, μετὰ τὰς τελευταίας βροχὰς, μετ' ὀλίγων δὲ θὰ καταστῇ ἀδιάβατος εἰς τὰ ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα.

Ἐν τούτοις ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι ὄλιγος ἰδιαίτερας σημασίας, δοθέντος ὅτι συνδέει τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ μας μετὰ τοῦ νοτίου τμήματος αὐτοῦ καὶ τῆς Σιθωνίας.

Πολλὰ καὶ ἐντυπωσιακώτατα ἐξηγγέλησαν διὰ τὴν ὁδὸν ταύτην, ἡ ὁποία, λόγφ τῆς ἀναμφισβητήτου τουριστικῆς σημασίας της, κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἡμερὰς ὑποσχέσεις θὰ ἀσφαλτοστρωθῇ.

Μέχρι τῆς ἐξαγγελθείσης ἀσφαλτοστρώσεως ταύτης, ἡ ὁποία τίς εἶδε ἐπὶ πόσα ἔτη θὰ ὑφίσταται μόνον εἰς τὴν φαντασίαν μας, δὲν φροντίζουσι διὰ τὴν πρόχειρον, ἀλλ' ἔγκαιρον ἐπισκευὴν της, ὥστε νὰ μὴ διακοπῇ ἡ ἐπ' αὐτῆς συγκοινωνία δι' ὄλων τῶν αὐτοκινήτων.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Παρ' ὅλα, ὅσα κατὰ καιροὺς ἐγράψαμεν τὸ θέμα τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀθλητισμοῦ ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελίδα

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ΤΩΝ

3ον) - (τελευταίον)

Του κ. ΓΑΡ. ΓΑΡΟΦΥΛΛΟΥ

—Πολλοί γονεῖς πού ἀντιπαθούν τόν τύπο τοῦ μπαμπᾶ ἢ τῆς μαμάς πού ἀπαίτεῖ μεγάλο σεβασμό ἢ πού θέλει νά παῖξη τὸ ρόλο τοῦ Θεοῦ στοῦ σπιτί. ἀποφασίζουν νά γίνουν «σύντροφοι» τοῦ παιδιοῦ.

Ξεχνοῦν ὅμως ὅτι ἂν στοῦ κοριτσιάκι τοῦ ἀρέσει νά βγαίνει γιά ψώνια μέ τή μαμά καί τὸ ἀγόρι θέλει νά πηγαίνει στοῦ ψάρεμα μέ τόν μπαμπᾶ, ὥστόσο θέλει νά ξέρη καί πῶς οἱ γονεῖς του εἶναι «μεγάλοι».

Ζητεῖ ἀπ' αὐτοὺς τὴν κατανόησι πού φέρονε ἢ ὀριμότης, ἢ διαίσθησι, ἢ δέξνοια, τὸ αἰσθημα τοῦ μέτρον. Τὸ παιδί θέλει, οἱ γονεῖς του νά μένουν πιστοὶ στίς ἀρχές τους, ἀκόμη καί ὅταν τοῦ φρίνεται πολὺ ἐνοχλητικῶς. Τὰ παιδιὰ χροιάζονται ἕνα στήριγμα, ἕνα καταφύγιο, τὸ ἴδιο ὅπως χροιάζονται τὴν συντροφιά καί τὴν φιλία. Καί γιά νά στηριχθοῦν κάπου θὰ καταφύγουν στοὺς συντρόφους τῶν παιγιδιών τους.

Μὴ λοιπὸν προσπαθῆτε νά γίνετε σύντροφοι τῶν παιδιῶν σας, ἀγαπητοὶ μου γονεῖς!

—Οἱ γονεῖς σήμερον τὰ παρακάνουν στή φροντίδα γιὰ τὰ παιδιὰ τους. Ἐπειδὴ ἡ ἐπιστήμη ἔχει προοδεύσει πολὺ, προσπαθοῦν νά προστατεύουν τὰ παιδιὰ τους ἀπὸ ὅλα τὰ μικρόβια καί τοὺς κινδύνους.

Φοβοῦνται τὸ ἐνδιαφέρον καί τὴ συγκίνησι πού προκαλεῖ στοῦ παιδιὸ κινήματα, τὸ μυσθισόρημα. Καί ἐπειδὴ εἶναι δύσκολο νά καθοδηγήσουν τὰ παιδιὰ ὅπως πρέπει, προσπαθοῦν νά ἐξοστρακίσουν αὐτοὺς τοὺς κινδύνους. Οἱ ἀπαγορεύσεις ὅμως αὐτὲς εἶναι φυσικὰ μάταιες καί δὲν κάνουν τίποτε ἄλλο παρὰ νά πλαταίνουν τὸ χῆμα ἀνάμεσα στίς δυὸ γενεές. Ἄν ἦταν στοῦ χέρι τους, εὐχαριστῶς οἱ γονεῖς θὰ περιώριζαν τοὺς φίλους τῶν παιδιῶν τους ὅσο μπορούσαν. Αὐτὸ ὅμως θὰ στεροῦσε τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησι καί τὴν πεῖρα πού τοὺς χαρίζει ἡ συνιστροφή μὲ τὰ ἄλλα παιδιὰ. Μὲ τὴν ἴδια φροντίδα οἱ γονεῖς προσπαθοῦν νά προστατεύουν τὰ παιδιὰ τους ἀπὸ τίς οἰκονομικὰς στεναχωρίας. Δὲν πρέπει βέβαια νά λέρωμε στήν ὑπερβολὴ καί νά βαραινόμε τὸ μυαλὸ τῶν παιδιῶν μὲ τίς φροντίδες τῆς ζωῆς. Ὡστόσο ἡ τέλεια ἀπομόνωσι κάνει τὰ παιδιὰ νά νομίζουν πῶς τὰ θεωροῦμε ξένους.

Σὲ περίπτωσι σοβαρῆς ἀδράστειας, θανάτου ἢ οἰκονομικῆς στεναχωρίας, ἀκόμη καί σὲ περίπτωσι ἐλλειψέως ἀρμονίας μεταξὺ τῶν γονέων, εἶναι καλύτερα νά λέμε στὰ παιδιὰ τὴν ἀλήθεια παρὰ νά τ' ἀφίνουμε νά νομίζουν πῶς κάτι τρομερὸ συμβαίνει. Ἐκεῖνο βέβαια πού θὰ ποῦμε σ' ἕνα παιδί καί τὸ πῶς θὰ τοῦ ποῦμε πρέπει νά εἶναι ἀνάλογο μὲ τὴν ἡλικία καί τὴν ἀνάπτυξι τοῦ παιδιοῦ.

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΡΑΠΤΟΥ

Ὁ γλωσσὸς ράπτης Η. ΔΙΑΣ ΦΤΙΚΑΣ. (Διπλωματοῦχος Παρισίων). Ἐπιστρέψας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπανήρξασι τὰς ἐργασίας του εἰς τὸ (NEON) κατάστημα τοῦ Ἰωάννου Δραγούμη. 36 Θεσσαλονίκης. (Παραπλευρῶς ξενοδοχεῖον Ἑλληνικόν).

νᾶλογο μὲ τὴν ἡλικία καί τὴν ἀνάπτυξι τοῦ παιδιοῦ. Ἀκόμη ἡ εὐθύνη τοῦ θέλωμε νά ἔξη ἕνα παιδί γιά ὀρισμένα πράγματα καί οἱ δουλειῶς πού θὰ τοῦ ἀναθέτωμε νά κάνει, πρέπει νά εἶναι ἀνάλογες μὲ τὴν δύναμι καί τὴν ὀριμότητά του. Ἡ μητέρα ὅμως ἢ ὁ πατέρας πού θέλη νά κρατήσῃ τὸ παιδί του μακριὰ ἀπὸ τίς φροντίδες καί τίς δουλειῶς τοῦ σπιτιοῦ, τοῦ στερεῖ καὶ ἡ ὑπερ-προστασία τῶν παιδιῶν.

—Θὰ μπορούσα νά πῶ ὅτι ὅλοι οἱ γονεῖς παίρνουν θεληματικὰ τὸ δρόμο τῆς αὐταπαρνήσεως μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς μὴ μέρα οἱ θυσίες τους θὰ ἀντιμετωφθοῦν. Φοβοῦμαι πῶς ὀλοσδήποτε θὰ ἀπογοητευθοῦν γιὰ τὴν ἀνταμοιβή αὐτὴ δὲν θὰ ἔλθῃ ποτέ. Εἶναι πολὺ καλύτερα νά ἀπολαμβάνουν τὸ κάθε τι στὴν ὄρα του, νά χροιάζονται τὰ παιδιὰ τους καί τὴν οἰκονομικὴν ζωὴ ὅπως κυλάει καθημερινά. Καλοὶ γονεῖς εἶναι ἐκεῖνοι πού κατορθώνουν λίγο-λίγο νά παύουν νά εἶναι ἀπαραίτητοι στὰ παιδιὰ τους.

Ἄντὶ νά δέρονται μὲ τὰ παιδιὰ καί νά παρατείνου ἐξάρτησι τῶν παιδιῶν τους ἀπ' αὐτοὺς οἱ γονεῖς θὰ ἔπρεπε νά ἐνισχύουν τὴν ἐπιθυμία τῶν παιδιῶν νά γίνου ἀυτεξούσια ἄτομα. Οἱ γονεῖς ἐξακολουθοῦν νά εἶναι ἄνδρες καί γυναῖκες, νά εἶναι σύζυγοι, γιά πολὺ καιρὸ ἀφοῦ τελειώσουν τὸ ἔργο τους σάν γονεῖς. Καί σάν ἄνθρωποι πού παίρνουν μέρος στὴ ζωὴ τῆς κοινωvίας τους, θὰ μπορούν νά παρουσιάσουν στὰ παιδιὰ τους μιὰ πικρὴ ἐλκυστικὴ καί πικρὴ χρησιμὴ εἰκόνα τῆς ζωῆς τῶν ἐνηλίκων. Ἄς ζοῦμε μαζί μὲ τὰ παιδιὰ καί ὄχι γιά τὰ παιδιὰ.

Σφάλματα κάνουν καί οἱ καλύτεροι γονεῖς. Σημασίως ὅμως ἔχει τὸ εἶδος τῶν σφαλμάτων ὅχι ὁ ἀριθμὸς τους. Τὰ σφάλματα γιά τὰ ὅποια μιλῆσαμε παραπάνω προέρχονται συνήθως ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῶν γονέων νά κάνουν ὅτι εἶναι σωστὸ γιά τὰ παιδιὰ τους. Υἱοθετοῦν ὀρισμένες «ἀρχές» μὲ ἀπόλυτη ἐδουνηθισία καί τίς ἀκολουθοῦν, πολλῶς φορές μηχανικὰ, χωρὶς νά προσπαθοῦν νά καταλάβουν τὰ παιδιὰ τους ἢ καί στὸν ἴδιο τους τὸν ἑαυτὸν στὸν ὀλο τοῦ πατέρα ἢ τῆς μητέρας. Ἄντὶ νά κοπιᾶζον τόσο γιά νά ἀκολουθοῦν τίς ἀρχές τους θὰ ἦταν καλύτερα νά μάθουν περισσότερα γιά τὴν παιδικὴ ἡλικία καί νά κερδίσουν τὴ φιλία τῶν παιδιῶν τους.

Οἱ σύγχρονες παιδαγωγικὲς ἔρευνες μᾶς βοηθοῦν ἀφάνταστα νά παρακολουθήσωμε τὴν διανοητικὴ καί ψυχικὴ ἀνάπτυξι τοῦ παιδιοῦ. Ἄν οἱ γονεῖς ἔχαν μεγαλύτερη ἐμπιστοσύνη στὰ παιδιὰ τους καί στὸν ἑαυτὸν τους θὰ μπορούσαν νά ζοῦν πικρὴν ἔξορσαστα καί νά χροιάζον περισσότερο καί τὰ παιδιὰ τους καί τὴ ζωὴ. Ἄν τὸ κατορθώσουν αὐτὸ, μπορεῖ νά κάνουν σφάλματα στὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν τους χωρὶς νὰ φοβοῦνται ὅτι τὰ σφάλματα αὐτὰ θὰ τὰ βλάψουν. Γιάτὶ, ὅταν τὰ αἰσθήματα εἶναι εἰλικρινῆ ὅταν οἱ γνώσεις συνοδεύονται ἀπὸ τὴν κατανόησι, τότε ἡ οἰκονομικὴ βροῖσκειται στὸ σωστὸ δρόμο.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος. Ἐρωτο τοῦ κόσμου ἂν ἦταν εὐτυχής. «Ἀφοῦ εἶσθε ὁ πλουσιώτερος, εἶσθε καί ὁ εὐτυχέστερος». Ξερετε, ποῖ ἦταν ἡ ἀπάντησις του; «Ποῖος, ἐγὼ εὐτυχής;» Οὐτε καν ἤξευρε τὴν εὐτυχία. Φίλαυτος καί εὐτυχής δὲν μπορεῖ νά συνυπάρξῃ. Ὁ πλούσιος τῆς παραβολῆς ἦταν τρελλὸς γιὰτὶ ἦταν φίλαυτος, καί σάν τέτοιος δὲν ἦταν δυνατὸ νά γνωρίσῃ ἀνάπτυξι ψυχικῆ. Ἄφρησε τὴν ψυχὴν σου νά πετάξῃ ἀπὸ τὰ στενά ὄρια τοῦ ἑαυτοῦ σου. Κάμε κάποιον ἄλλον εὐτυχῆ, ἀνάπτυξε κάποιον πικραμένο καί αὐτομάτως θὸ βροῖς καί ἀνάπτυξι καί εὐτυχία.

Ἦταν πραγματικὰ τρελλὸς ὁ πλούσιος γαιοκτῆμων, γιὰτὶ ἐξέλαβε τὰ πρόσκαιρα γιά αἰώνια. «Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά». Καί πῶς τὸ ἤξευρε ὅτι θὰ ζοῦσε χρόνι πολλὰ, γιά νά τ' ἀπολαύσῃ; Μήπως ξεῖρε κανεὶ ἀπὸ ἐμᾶς πόσο θὰ κρατήσῃ τὸ νῆμα τῆς ζωῆς του; Πῶς νὸ φαντασθῇ ὁ τρελλὸς πλούσιος ὅτι τὴν νύκτα ἐκείνη θὰ τ' ἀποχωρήζονταν ὅλα. Ἰσως δὲν ἤθελε καθόλου νά σκεφθῇ τὸν θάνατον.

Ἄλλὰ πῶς ἐπὶ τέλους μποροῦμε νά βροῖμε τὴν ἀνάπτυξι τῆς ψυχῆς μας; Νά, ἡ πρόσκλησις τοῦ Χριστοῦ: «Δεῖτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι, κάμω ἀναπαύσιν ὑμᾶς». Κανεὶς ἄνθρωπος δὲν τολμῆσε ποτέ νά κάμῃ μιὰ τέτοια δήλωσι. Γιά νά τὴν κάμῃ θὰ ἔπρε νά εἶναι φαντασιόπληκτος. Κάθε ἄλλο ὅμως πρὸς φαντασιόπληκτος ἦταν ὁ Χριστός. Ἦταν Θεὸς παντοδύναμος, ὁ Δημιουργὸς τῶν ψυχῶν μας καί συνεπῶς ὁ μόνος ἱκανὸς νά τις ἀναπαύσῃ. «Ὁ ἐρχόμενος πρὸς με οὐ μὴ πεινάσῃ καί ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ διψήσῃ πώποτε». (Ἰωάν. στί 35) Τὴν ψυχικὴν αὐτὴ ἀνάπτυξι τὴν βροῖσαν ὅλοι ὅσοι ἤλθαν σ' αὐτόν. Κανένα δὲν ἀπογοητεύσε.

Πῶς μποροῦμε νά ἔλθωμε στὸν Χριστό; Πιστεύοντες εἰς τὸ ἔργον πού ἐκαμε γιά μᾶς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Γολγοθᾶ. Τὴν ψυχικὴν μᾶς ἀνάπτυξι καί γὰρ τὴν χάσαμε χωρὶς στήν παρακοῆν καί πῶσι τοῦ Ἀδάμ. Τὴ βροῖσκουμε μόνο διὰ τῆς θυσίας τοῦ Δευτέρου Ἀδάμ, τοῦ Χριστοῦ, ἀποδεχόμενος τὴν θυσίαν Του αὐτῆν. «Ὁσπερ γόφον ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσι, οὕτως καί ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται» (Ἀ Κορ. ιε' 22). Πάντες οἱ πιστεύοντες, βέβαια. Ἄραγε, συμπεριλαμβανόμενοι μεταξὺ τῶν. Μόνον τότε θὰ βροῖς τὴν ποθομένη ἀνάπτυξι τῆς ψυχῆς σου.

ΣΠ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ
«Ὅστις ἐπιθυμεῖ νά λάβῃ ἐν τευχιδίον μὲ τὴν σειράν τῶν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ὀλοκλήρου τοῦ προηγουμένου μηνός, ἢ τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἅπλην νεοελληνικὴν μετάφρασιν, ἄς μᾶς γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις Ο ΣΠΟΡΕΥΣ, Γραμματοθυρῆς 387, Ἀθῆναι.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ παραχωρεῖται συνεταιρικῶς οἰκόπεδον εἰς 2500 περίπου τ.μ. ἐπὶ τῆς ἀσφάλτου εἰς περιλαμπρὸν θέσιν καί τοποθεσίαν Δειβάδι—Πολύγυρον, κατὰ ἄλληλον διὰ βιομηχανικὴν ἢ τουριστικὴν ἐπιχρησιν. Παρέχονται εὐκόλως πληρωμῆς. Ἀποταθῆτε Γ. Παδόπουλον Μαστακιδίου 7 Χαριλάου—Θεσσαλονίκη.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ: εἰδικευμένος τεχνοράπτης διὰ τὸ ἔμπορον φεῖρον τοῦ κ. Νικολάου Λασπᾶ εἰς Καψόχωραν Κασσανίδρας. Πληροφορία παρὰ τῷ ἴδιῳ.

Χαλκιδικεῖς:

Διὰ πάσαν Κτηματικὴν Συναλλαγὴν Ἀποταθῆτε μὲ ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ Γραφεῖον Κτηματικῶν Συναλλαγῶν ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἄγοραϊ-Πωλήσεις Ἀκινήτων

Ὁδὸς Βασιλέως Ἡρακλείου ἀρ. 13, 1ος ὄροφος ἀρ. Γραφείου 2. (= ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ =) ΤΗΛΕΦ. 20—951

ΠΑΡΑΠΑΤΗΜΑΤΑ & ΛΟΓΙΚΗ

Μιὰ κι' ἦρθε γιά πρώτη φορά στὴ Συκιὰ ὁ κυρ—Θανάσης ὁ Νικητιανὸς ἀπεφάσισε νά τὸ ριξῇ λιγάκι ἔξω. Γιά μάρτυρας ἦρθε στὸ μονομελές. Τάσπαμ ἦρθε. Μὲ κοῦρη σ' ἦρθε. Γιατὶ νά μὴ γλεντήσῃ κι' αὐτὸς μὲ τὸν τρόπο τοῦ; Μπήκε στὸ ταβερνάκι τοῦ Τριαντάφυλλου καί τὴν κοπάνησε ἀνδροπρεπῶς. Μετὰ τὸ δέκατο πέμπτο ρακὶ ἀπεφάσισε νά κάμῃ μιὰ βόλτα γιά νά δῆ τὸ χωριό. Σηκώθηκε προσεκτικὰ, πλήρωσε κατὶ παραπάνω γιά τὴν περιποίησι, ἴσως τὴν τραγιάσκα του καί μὲ ἀβέβαιο βάδισμα βγήκε ἀπ' τὴν ταβέρνα. Τράβηξε πρὸς τὰ κάτω πέρασε τὴ γέφυρα καί πήρε τὸ δρόμο πού πάει γιά τὴν Ἀφροσιά. Κάτι τέτοιες στιγμῆς βέβαια ὁ κυρ—Θανάσης ἔχανε «κάθε ἐννοία τῆς εὐθείας γι' αὐτὸ πηγαίνοντας διέγραψε ἐπικίνδυνες καμπύλες καί θεαματικὲς τεθλασμένες. Αὐτὸ ὅμως δὲν τὸν ἐμπόδιζε νά τὰ παρατηρῇ ὅλα ὅρα του. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἔπεσε ἀπάνω στὸν παλλὸ τοῦ φίλου τὸν κυρ—Μῆστο τὸν κτηνοτρόφο.

—Βρὲ καλῶς τὸν Θανάση! Πῶς ἀπὸ δῶ;
—Γεῖα σου Μῆστο! Τὶ γίνεσαι βρὲ ψυχῆ; Καιρὸ ἔχω νά σε δῶ δὲν μᾶς ξαναβρες ἀπ' τὴ Νικήτη.
—Δὲν μοῦτυχε δουλειὰ κατὰ κεῖ.
—Ἐ! Δὲν πειράζει. Νά πού ἦρθα ἐγὼ νά σε δῶ.
—Προχώρησαν κι' οἱ δυὸ πρὸς τὰ κάτω κορβεντιάζοντας. Ἄξαφνα ὁ κύρ—Θανάσης σταμάτησε κοντὰ στὸ ἠρῶν.
—Τὶ εἶναι αὐτὸ ρέ Μῆστο;
—Ἡρῶν.
Ὁ κυρ—Θανάσης κῦτταξε πρῶτα τὸν τοσσιὰ ὑστερα τὸ βάθρο μετὰ τὴ μάντρα μὲ τὸ κάγκελο, τὴν κληματαριά, μιὰ σκούπα πού κείτονταν καταμεσῆς τῆς αὐλῆς, ἕνα φτουχὶ ἀκουμπισμένο στὸν τοίχο τοῦ σπιτιοῦ καί παρὰ ἐνευθῆκε.

—Καί γιὰτὶ βρὲ Μῆστο τὸ βάλανε μέσα στὴν ξένη αὐλή;
—Ἐλα ντέ! Γιατὶ τὸ βάλανε;
Ὁ κυρ—Θανάσης ἐξακολοῦθεοσε νά τὸ κυττάξῃ μὲ μεθυσμένο σεβασμό. Μετὰ εἶπε.

—Τὶ νά σοῦ πῶ μωρὲ Μῆστο πρῶτη φορά βλέπω ἠρῶν I. X.
—Προχώρησαν παρὰ κάτω. Τὰ ζικ—ζακ τοῦ κυρ—Θανάση γινόταν πειὸ πυκνά. Ὁ φίλος του μὲ κόπο τὸν ἀκολουθοῦσε. Ἐφτασαν στὸ μεγάλο τὴν πρωῒν βρωχὴ κατέβαζε ἀκόμη θολὰ νερά. Ὁ κυρ—Θανάσης σταμάτησε. Κῦτταξε μὲ γουρλωμένα μάτια τὰ νερά καί σταυροκοπήθηκε.
—Μέγας εἶσαι Κύριε!
Πῆγε νά κάμῃ ἕνα βῆμα πρὸς τὰ μπρός. Ἐκανε δυὸ πρὸς τὰ πίσω. Παραπάτησε μὰ δὲν ἔπεσε. Στάθηκε μ' ἀνοικτὰ τὰ πόδια σάν παλαισῆς, ἔφερε τὸ χέρι του στὸ μέτωπο του μετὰ κούνησε τὸ κεφάλι του πέρα δῶθε γιά νά συνέλθῃ. Ὁ φίλος του τὸν ἔπιασε ἀπ' τὸ χέρι.
—Τὶ ἔπαθες Θανάση;
—Βρὲ Μῆστο! Κάτι ἔπαθα. Κάτι μοῦ συμβαίνει σοβαρὸ. Πρὶν λίγη ὄρα νόμιζα πῶς εἶμαι μεθυσμένος. Τώρα δὲν μπορῶ νά καταλάβω.
—Τὶ δὲν μπορεῖς νά καταλάβῃς;
—Ἄκου ν' ἀκούσης. Ἄν ἤμουνα ξεμέθυτος θάβλεπα ἐδῶ ἕνα γεφύρι. Τώρα πού τάχω κοπανίσει θάπρεπε νά βλέπω δυὸ. Ἐγὼ ὅμως δὲν βλέπω κανένα, καταλαβαίνεις ὅτι κάτι ἔπαθα τρομερὸ;
Ὁ κυρ—Μῆστος ἔβαλε τὰ γέλια.
—Μὰ Θανάση μου δὲν βλέπεις γεφύρι γιὰτὶ δὲν ὑπάρχει.
—Τὶ ἔκανε λέει;
—Εἶπα δὲν ὑπάρχει.
—Καί τότε πῶς περνᾶτε;
—Δὲν περνᾶμε.
—Γιὰτὶ λοιπὸν φτιάξατε τὸ δρόμο;
—Γιὰ νά περνᾶμε.
—Μὰ ἀφοῦ δὲν περνᾶτε;
—Ἐλα πᾶμε Θανάση γιὰτὶ βλέπε πῶς τὸ ρακὶ σὲ πείραξε λιγάκι.
Μὰ ὁ κυρ—Θανάσης δὲν μπορούσε νά τὸ χανέψῃ. Τὸ φερνε ἀπὸ δῶ, τόφερνε ἀπὸ κεῖ κι' ἄξαφνα τὸ βροῖκε. Γέλασε μὲ μεθυσμένη ἱκανοποίησι καί εἶπε τραγουδιστὰ.
—Δὲν περνᾶς κυρᾶ—Μαρία δὲν περνᾶς, περνᾶς, περνᾶς.
Κ. ΤΣΑΝΤΕΣ

ΡΥΘΜΙΣΙΣ ΕΚΚΡΕΜΟΤΗΤΟΣ

Ἄπετελει παλαιὸν αἴτημα, τῶν ὑποχρέων εἰς καταβολὴν ἐσφογιῶν πρὸς ἀσφαλιστικὸς ὀργανισμοῦς, ἡ ρυθμισίσι τῶν καθυστεροῦμένων ὀφειλῶν. Καί ἐνδιέφερε τὸ θέμα, τὸ σύνολον, σχεδόν, τῶν ὑποχρέων, διότι διὰ διαφορῶν λόγων δὲν ἦσαν συνειπείς καί τακτικοί εἰς τὴν ἐξόφλησιν των.

Ἡ παρᾶτασις τῆς ἐκκρεμότητος, ἐνέτεινε τὸ κακὸν πρὸς διπλὴν κατεύθυνσιν. Καί πρὸς τοὺς ὀργανισμοῦς, οἱ ὅποιοι δὲν ἐπραγματοποιοῦν τὰ πρὸς βλεπόμενα ἔσοδα καί δὲν ἠδύναντο οὕτω νά ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰ προβλεπόμενα ἔσοδα καί δὲν ἠδύναντο οὕτω νά ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς προχρῶσεις των, καί πρὸς τοὺς ὑποχρέους, τῶν ὁποίων τὸ χρέος διωγοῦτο συνεχῶς, μὲ ἀποτελεσματὰ νά δυσχεραίνωνται, ὀλοῦν καί περισσότερον, διὰ τὴν ἐξάλειψιν του.

Ἡδὴ ἡ Κυβέρνησις διαρκῶς μεριμᾶσα διὰ τὴν ἐνυπρηθέτησιν ὀλων τῶν λαϊκῶν τάξεων καί τὴν σταδιακὴν ἐξάλειψιν πάντων τῶν κληροδοτημάτων τοῦ κακοῦ παρελθόντος, ἐρρῦθμισε καί τὸ θέμα τοῦτο.

Διὰ Νομοσχεδίου, κατατεθέντος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐπιψήφισιν, τὸ ζήτημα ρυθμίζεται κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον. Παρέχεται εὐχέρεια ἐξοφλήσεως τῶν ὀφειλῶν ἐντὸς διετίας, μὲ εἰδικὴν προνομιακὴν μέριμναν, ὑπὲρ τῶν ἐργατοῦπαλληλικῶν ὀργανώσεων καί ὀρισμένων ἐπιχειρήσεων (κουρείων, κομμωτηρίων, παντοπωλείων, καφενειῶν καί καφεζυθεστιατορίων).

—Τὶ νά σοῦ πῶ μωρὲ Μῆστο πρῶτη φορά βλέπω ἠρῶν I. X.
—Προχώρησαν παρὰ κάτω. Τὰ ζικ—ζακ τοῦ κυρ—Θανάση γινόταν πειὸ πυκνά. Ὁ φίλος του μὲ κόπο τὸν ἀκολουθοῦσε. Ἐφτασαν στὸ μεγάλο τὴν πρωῒν βρωχὴ κατέβαζε ἀκόμη θολὰ νερά. Ὁ κυρ—Θανάσης σταμάτησε. Κῦτταξε μὲ γουρλωμένα μάτια τὰ νερά καί σταυροκοπήθηκε.
—Μέγας εἶσαι Κύριε!
Πῆγε νά κάμῃ ἕνα βῆμα πρὸς τὰ μπρός. Ἐκανε δυὸ πρὸς τὰ πίσω. Παραπάτησε μὰ δὲν ἔπεσε. Στάθηκε μ' ἀνοικτὰ τὰ πόδια σάν παλαισῆς, ἔφερε τὸ χέρι του στὸ μέτωπο του μετὰ κούνησε τὸ κεφάλι του πέρα δῶθε γιά νά συνέλθῃ. Ὁ φίλος του τὸν ἔπιασε ἀπ' τὸ χέρι.
—Τὶ ἔπαθες Θανάση;
—Βρὲ Μῆστο! Κάτι ἔπαθα. Κάτι μοῦ συμβαίνει σοβαρὸ. Πρὶν λίγη ὄρα νόμιζα πῶς εἶμαι μεθυσμένος. Τώρα δὲν μπορῶ νά καταλάβω.
—Τὶ δὲν μπορεῖς νά καταλάβῃς;
—Ἄκου ν' ἀκούσης. Ἄν ἤμουνα ξεμέθυτος θάβλεπα ἐδῶ ἕνα γεφύρι. Τώρα πού τάχω κοπανίσει θάπρεπε νά βλέπω δυὸ. Ἐγὼ ὅμως δὲν βλέπω κανένα, καταλαβαίνεις ὅτι κάτι ἔπαθα τρομερὸ;
Ὁ κυρ—Μῆστος ἔβαλε τὰ γέλια.
—Μὰ Θανάση μου δὲν βλέπεις γεφύρι γιὰτὶ δὲν ὑπάρχει.
—Τὶ ἔκανε λέει;
—Εἶπα δὲν ὑπάρχει.
—Καί τότε πῶς περνᾶτε;
—Δὲν περνᾶμε.
—Γιὰτὶ λοιπὸν φτιάξατε τὸ δρόμο;
—Γιὰ νά περνᾶμε.
—Μὰ ἀφοῦ δὲν περνᾶτε;
—Ἐλα πᾶμε Θανάση γιὰτὶ βλέπε πῶς τὸ ρακὶ σὲ πείραξε λιγάκι.
Μὰ ὁ κυρ—Θανάσης δὲν μπορούσε νά τὸ χανέψῃ. Τὸ φερνε ἀπὸ δῶ, τόφερνε ἀπὸ κεῖ κι' ἄξαφνα τὸ βροῖκε. Γέλασε μὲ μεθυσμένη ἱκανοποίησι καί εἶπε τραγουδιστὰ.
—Δὲν περνᾶς κυρᾶ—Μαρία δὲν περνᾶς, περνᾶς, περνᾶς.
Κ. ΤΣΑΝΤΕΣ

—Τὶ νά σοῦ πῶ μωρὲ Μῆστο πρῶτη φορά βλέπω ἠρῶν I. X.
—Προχώρησαν παρὰ κάτω. Τὰ ζικ—ζακ τοῦ κυρ—Θανάση γινόταν πειὸ πυκνά. Ὁ φίλος του μὲ κόπο τὸν ἀκολουθοῦσε. Ἐφτασαν στὸ μεγάλο τὴν πρωῒν βρωχὴ κατέβαζε ἀκόμη θολὰ νερά. Ὁ κυρ—Θανάσης σταμάτησε. Κῦτταξε μὲ γουρλωμένα μάτια τὰ νερά καί σταυροκοπήθηκε.
—Μέγας εἶσαι Κύριε!
Πῆγε νά κάμῃ ἕνα βῆμα πρὸς τὰ μπρός. Ἐκανε δυὸ πρὸς τὰ πίσω. Παραπάτησε μὰ δὲν ἔπεσε. Στάθηκε μ' ἀνοικτὰ τὰ πόδια σάν παλαισῆς, ἔφερε τὸ χέρι του στὸ μέτωπο του μετὰ κούνησε τὸ κεφάλι του πέρα δῶθε γιά νά συνέλθῃ. Ὁ φίλος του τὸν ἔπιασε ἀπ' τὸ χέρι.
—Τὶ ἔπαθες Θανάση;
—Βρὲ Μῆστο! Κάτι ἔπαθα. Κάτι μοῦ συμβαίνει σοβαρὸ. Πρὶν λίγη ὄρα νόμιζα πῶς εἶμαι μεθυσμένος. Τώρα δὲν μπορῶ νά καταλάβω.
—Τὶ δὲν μπορεῖς νά καταλάβῃς;
—Ἄκου ν' ἀκούσης. Ἄν ἤμουνα ξεμέθυτος θάβλεπα ἐδῶ ἕνα γεφύρι. Τώρα πού τάχω κοπανίσει θάπρεπε νά βλέπω δυὸ. Ἐγὼ ὅμως δὲν βλέπω κανένα, καταλαβαίνεις ὅτι κάτι ἔπαθα τρομερὸ;
Ὁ κυρ—Μῆστος ἔβαλε τὰ γέλια.
—Μὰ Θανάση μου δὲν βλέπεις γεφύρι γιὰτὶ δὲν ὑπάρχει.
—Τὶ ἔκανε λέει;
—Εἶπα δὲν ὑπάρχει.
—Καί τότε πῶς περνᾶτε;
—Δὲν περνᾶμε.
—Γιὰτὶ λοιπὸν φτιάξατε τὸ δρόμο;
—Γιὰ νά περνᾶμε.
—Μὰ ἀφοῦ δὲν περνᾶτε;
—Ἐλα πᾶμε Θανάση γιὰτὶ βλέπε πῶς τὸ ρακὶ σὲ πείραξε λιγάκι.
Μὰ ὁ κυρ—Θανάσης δὲν μπορούσε νά τὸ χανέψῃ. Τὸ φερνε ἀπὸ δῶ, τόφερνε ἀπὸ κεῖ κι' ἄξαφνα τὸ βροῖκε. Γέλασε μὲ μεθυσμένη ἱκανοποίησι καί εἶπε τραγουδιστὰ.
—Δὲν περνᾶς κυρᾶ—Μαρία δὲν περνᾶς, περνᾶς, περνᾶς.
Κ. ΤΣΑΝΤΕΣ

—Τὶ νά σοῦ πῶ μωρὲ Μῆστο πρῶτη φορά βλέπω ἠρῶν I. X.
—Προχώρησαν παρὰ κάτω. Τὰ ζικ—ζακ τοῦ κυρ—Θανάση γινόταν πειὸ πυκνά. Ὁ φίλος του μὲ κόπο τὸν ἀκολουθοῦσε. Ἐφτασαν στὸ μεγάλο τὴν πρωῒν βρωχὴ κατέβαζε ἀκόμη θολὰ νερά. Ὁ κυρ—Θανάσης σταμάτησε. Κῦτταξε μὲ γουρλωμένα μάτια τὰ νερά καί σταυροκοπήθηκε.
—Μέγας εἶσαι Κύριε!
Πῆγε νά κάμῃ ἕνα βῆμα πρὸς τὰ μπρός. Ἐκανε δυὸ πρὸς τὰ πίσω. Παραπάτησε μὰ δὲν ἔπεσε. Στάθηκε μ' ἀνοικτὰ τὰ πόδια σάν παλαισῆς, ἔφερε τὸ χέρι του στὸ μέτωπο του μετὰ κούνησε τὸ κεφάλι του πέρα δῶθε γιά νά συνέλθῃ. Ὁ φίλος του τὸν ἔπιασε ἀπ' τὸ χέρι.
—Τὶ ἔπαθες Θανάση;
—Βρὲ Μῆστο! Κάτι ἔπαθα. Κάτι μοῦ συμβαίνει σοβαρὸ. Πρὶν λίγη ὄρα νόμιζα π

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Βαλαωρίτου 34
Τηλεφ. 79.025

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Τ.Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ίδιωτων δρχ. 60
Δήμων και Κοινοτ. > 150
Νομικών προσώπων > 150
Τραπεζών Έταιριών > 500
Έξωτερικού (αεροπορικώς)
Δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί
τό χλιποστάμετρον δρχ. 1.30, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιεύμενα ή μη,
δεν επιστρέφονται
Υπεύθυνος: ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ο ΗΛΙΟΣ

ΜΑΥΡ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ο ήλιος, κέντρο της ζωής του κόσμου, βρίσκεται στο στόμα του λαού κάθε στιγμή.

Λέξεις και φράσεις σχετικές με τον ζωοδότη ήλιο και τη διαίρεση της μέρας, άκοιμης από τον Χαλκιδικιώτη και θανού μαζουσα τη λεπτομερειακή και στοιχειώδη απόδοσή τους.

Μόλις βάρισι ήλιους, μόλις χτύποι ήλιους, έφυγα μί τον ήλιου είναι ο χαρακτηρισμός της άνατολής, ψήλουσι ήλιους, δυθ κέντρου ψλά ή ήλιους θά άκούσουμε για τό ψήλωμα της μέρας, ώσπου να φτάσουμε στο μεσημέρι που ξι ζύτασι ήλιους ή έγινε γύμα.

Τό άπόγευμα έγειρι ήλιους, τάσκι μέρα, εν ώρα του πα πιά για να λήξη ίσα μί εν ώρα, έγιωμα ήλιου, βασίλιμα ήλιου, μί τα βόδια. Η άμορφη, καθαρή η έκφραστική στή πρόσποπο κοπέλλα έχει πρόσποπο ήλιου. Μά και τό λαμπερό σιταρένιο ψωμί είναι κι αυτό ήλιους. Ο άτυχος, ο κακόμοιρος που είναι γραφτό τον να ζή στή φτώχεια, δεν έχ' στον ήλιου μοιρα ή είναι κατά ήλιου. Ομως ή ο άνθρωπος που έγγιζει στο τέρομα της ζωής του κι αυτός είναι κατά ήλιου ή βασίλιμα ήλιου. Και είναι τόσο άπαραιτήτος ο ήλιος για τις ζωντανές ύπαρξεις ώστε δίκαια, ή ύπνους τρέφει του πιδί κι ή ήλιους του μουσαρί. Κι ο ποιος μάζ άδίκησε σκληρόά και θέλωμε να τον δικάσει ή θεότητα της εκδικήσεως θά άκούση τη βαρεία κατάρα μας, να πās πίσου στον ήλιου, ήλιους να μη σι δηγ, να μη δηγ, να μη δηγς τον ήλιου άπου ποβ γβαίν'

Στά ύφαντά πολύχρωμα κε λίμνια και προσκέφαλα της Χαλκιδικιώτισσας θαναμάζουμε τα ζωηρά σε χρώματα ήλιου δια.

Τά ταβάνια των παληών άρχοντικών σπιτιών της καλής κάμαρης κοσμούν άπαραίτητα οι ροζέτες με την παράσταση του άκτινωτού ήλιου.

Ως και ή καλλιγραφική μπάντα της Αρναιώτισσας μιά στίς δυο θά είναι τό άρμα του ήλιου.

Ξεχάσαμε και τό καρβύνη της γραφικής ένδυμασίας της παληάς Μαντεμοχωρίτισσας κοπέλλας που τό στόλιζε κι αυτό στή κορυφή χρυσοκέντητος ο ήλιος. Και τελειώνουμε με τη λαϊκή μούσα που δεν μπορεί παρά σε κάθε της τραγούδι να θυμηθί τον ήλιο της:

Έβανι τον ήλιου πρόσπου κι του φηγιάρ' άστίθι λέγε σε μιά άποστροφή που τραγουδούνε την κυρά ό φου ταρόι στον Άγιο Πρόδρομο

ΚΥΤΤΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΖΩΗ

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΣΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Του Συνεργάτου μας κ. Μ. Χ. Ν.

Η σημασία της μελέτης και ή επίδρασή της στή διαμόρφωση των άτόμων είναι πράγματι τεραστία. Μά χρειάζεται μεγάλη προσοχή στήν έκλογή του βιβλίου γιατί ο νιός με τη μελέτη άκαταλλήλων βιβλίων πέφτει σε κακοποιές που έχουν δυσάρεστες συνέπειες.

Εκείνος που τό διάβασμα στή ζωή άρχίζει να πέρνει κάποια θέση και να γίνεται άνάγκη πρέπει να καταλάβη ό τι μέσα στο πέλαγος του γραπτού λόγου κανένας δεν μπορεί να ξανοίγεται χωρίς κίνδυνο.

Η επίδραση του έντυπου γενικά στο χαρακτήρα είναι πράγματι τεραστία.

Κάθε περιοδικό, βιβλίο, έφημερίδα δεν μπορεί να τό ξεφορτωθί όταν τό διαβάσει άκόμα και έάν τό πετάξει στο άχρηστα γιατί τό έντυπο που έπιασε στο χέρι του άποτελεί και μία έστία μόλυνσεως που θά διατηρηται άνεσπφη και παρά την αντίδρασή μας νο την εξαλείψουμε θά κυριαρχή στο πνευματικό μας κόσμο.

Αυτή ή δύναμη έχει δημιουργήσει στο έσωτερικό μας κάθε λογής επεξεργασίας.

Εδώ όμως χρειάζεται άπαραιτήτα να γίνη κάποια διαστολή και αυτή είναι πώς δεν πρέπει ν' άποφύγη κανένας τό διάβασμα που άποτελεί την πνευματική τροφή για ν' άποφύγη τές επιδράσεις γιατί και αν άκόμα τό πραγματοποιήση και πάλιν δεν θά άποφύγη τές επιδράσεις αυ τές γιατί ή ζωή στή πέρασμα της μάζ στέλνει τέτοιες επιδράσεις που όποιος τές άποφεύγει είναι σάν να άποφεύγη αυτή την ίδια τη ζωή.

Με τη σιάση όμως που θά τηρήσει ο άνθρωπος σ' αυτές τές άπειρες επιδράσεις θά σχηματισθί ή προσωπικότητα.

Η προσωπικότητα όμως αυτή που στηρίζεται σε ύγεινά θεμέλια θά διαλέξη τές επιδράσεις εκείνες που τές θεωρεί χρήσιμες και άπαραίτητες στή ζωή και θά πετάξη σάν άχρηστο τές βλοβερές. Τό πιδό σπουδαίο είναι να μη διαβάξη ο νέος άεξέλεγκτα και άβασάνιστα ότι τύχει.

Αυτός είναι για τους ψυχικά άσημάτιους νέους ο κανόνας. Διαβάζουν διψασμένοι για μελέτες άχόρταγοι τό πρώτο έντυπο που θά πέσει στα χέρια τους και χωρίς να

τη νύχτα των Θεοφανείων. Ηλιε μ' τι άργιασε να βγής κι άργεις να βασιλέψης; άρχίζει τό Στρατωνικιώτικο τραγούδι.

Κατά τον ήλιου ώμουσα ποτέ, μην τραγουδήσου λέει τό παραπονιάρικο άργό. Για ίδες την για ίδες την ήλιου φηγιάρι πέσι την είναι ή έπιώδδς του τραγουδιού της Διαμαντούλας. Μόνο τ' άργά τ' άργούτσικα κι ήλιους βασιλεύει παπαδουπούλα σταύρου σα πουρόχταν που τ' άμπέλι άναφέρνει τό Αρναίωτικο ο κνηηγός.

Στό Ίερισσιώτικο, ο ήλιος κι ο Γιαννάκης θά χαρούμε την προσωποποίηση του ήλιου.

Μά και τό ραδιόφωνο τέλος ν' άνοιξουμε θ' άκούσουμε Χαλκιδικιώτικο να πλέκη μες στους στίχους του τον ήλιο, όπως τό ήχογραφημένο Πολυγυρινό δίστιχο:

Η ήλιους βασιλεύει κι ή μέρα σάντι κι ή νούξ μου στήν άγάπη δεν σιμαζώντι.

τό καταλάβουν δοκιμάζουν την επίδρασή του νοιώθουν τη τυρανική ύποταγή τους σ' αυτό.

Μά όχι μόνο τό μαθητοίδι που μόλις χθές πρωτάρχισε να διαβάξη και κάτι παραέξω από τα μαθήματά του άλλα και ο παληός μελετητής δοκιμάζει κι αυτός τη γοητεία του έντυπου λόγου. Τά ίδια πράγματα που μπορεί να τ' άκούσουμε όπουδήποτε παίρνουν άμέσως πολύ μεγαλύτερη σημασία μόλις τα ιδοίμε τυπωμένα σ' ένα τόμο.

Από μία άποψη ή ίδιαιτερη αυτή σημασία είναι δικαιολογημένη γιατί ο άληθινός άνθρωπος είναι συνηθισμένος στήν ιδέα της εύθύνης και μόλις δθί τό έντυπο τό μυαλό του επιθυμεί να συνδέση τό περιεχόμενό του με την ιδέα της εύθύνης.

Σκέφτεται άμέσως ο άναγνωστής πώς ο συγγραφέας τον για να φθάση να βγάλη ένα βιβλίο πάει να πη πώς τό περιεχόμενό του βγήκε από την ίδια του την πείρα και θά τό ζύγισε πρώτα αν θά είναι χρήσιμο στο συνάνθρωπό του ή όχι.

Τέτοιου συγγραφέως και τέτοια βιβλία δεν έλειψαν σήμερα. Από τό άλλο μέρος όμως ή συνείδηση της εύθύνης έχει έκφλησθί και κατήνησε πιά μία βλοβερή επίδραση.

Έτσι βλέπουμε τα καταστρεπτικά πορνογραφήματα (μάσκα κλπ) που οι συγγραφείς των όχι μόνον θά έπρεπε να συναισθανθούν τό μέγεθος της καταστροφής και της ψυχικής διασποράς που επιφέρουν στους νέους άλλα και θά έπρεπε να είναι υπόλογοι άπάναντι της έλληνηνεολογίας την όποιαν μόλυνουν για να κερδίσουν τα άργύρια της ψυχικής των καταστροφής.

Για μάζ μάλιστα οι άνθρωποι αυτοί είναι χειρότεροι και άπό τους σωματεμπόρους και προαγωγούς της κοινωνίας. Με τέτοια άναγνώσματα έκπορευούνται πολλοί νέοι και μάλιστα άξιοι, με ζωντανεία πνευματική και με βαθύτητα. Τους γνωρίζει κανένας παιδιά και δραματίζονται για λογαριασμό τους μία σίγουρη λαμπρή ψυχική εξέλιξη κι έν δεν καταφέρνει να τους άναγνωρίση με τη διεφθαρημένη σκέψη τους. Η άποτελεσματική διάβρωση του άνήθικου βιβλίου γίνεται γιατί οι πολλοί διαβάζουν για να περάσουν λίγη ώρα εύχά

ριστα θέλουν κάτι εύκολο και διασκεδαστικό. Τό μεγαλύτερο καλό ή κακό που κάνει στον άνθρωπο ο έντυπος λόγος τό καταφέρνει μπαινώντας στή ψυχή του μ' αυτή την άναζητήση της διασκέδασης.

Δημιουργείται τώρα τό έρώτημα γιατί διαβάσαμε.

Όπως είπαμε πολλοί διαβάζουν για διασκέδαση άλλοι για να φαίνονται μορφωμένοι και πολλοί για να γνωρίσουν τον παλμό της εποχής. Κάποιοι άλλοι ήρθαν από μάζ σ' αυτή τη ζωή ναωρίτερα. Έπικοινωνούμε έτσι μαζί τους με τό γραπτό κείμενο. Αυτοί μάζ δείχνουν τό δρόμο, τής προόδου και άπ αυτούς χρησιμοποιούμε μιο πείρα συγκεντρωμένη.

Μά κυρίως διαβάσαμε για να μορφώσουμε μέσα μας έναν άληθινό άνθρωπο για να αναπτύξουμε έναν πλούσιο πνευματικό κόσμο που θά έπηρεάση τόσον τη ζωή μας όσο και τη ζωή του διπλανού μας.

Μ' αυτόν τον τρόπο θά σπουδάσουμε τη ζωή και θ' άξιοποιήσουμε τα διδάγματα των άλλων.

Για να έχης όμως ολοκληρωμένη μόρφωση θά πρέπει να είσαι ολοκληρωμένος άνθρωπος και θά γίνης τέτοιος με την πνευματικότητά σου. Τό πνεύμα θά σου δείξη τη σκοπιά όπου θ' άνεβής για να παρατηρής τα γεγονότα άπ' όλες τές πλευρές θά σου δείξη την άλήθεια και την άξία της ζωής.

Ο πνευματικός άνθρωπος είναι σε θέση τής διάφορης γνώσεως και αντίληψης της ζωής να της τοποθετή σωστά μέσα σ' ένα οργανικό σύνολο που θά είναι γερά αιτιολογημένο.

Με τέτοια πνευματικά έφοδια ο νέος μας δεν θά κάμη τό λάθος να μπαινέ στο κόπο της μελέτης δίχως να παίρνη και την άμοιβή αυτό τό στοχασμό που θά τον βοηθήση να ζήση σάν άνώτερος άνθρωπος.

Ο ολοκληρωμένος πνευματικός άνθρωπος θυμάται πάντα ότι σκοπός του δεν είναι να παρατήση τον μορφωμένο. Διαβάει π.χ. ιστορία αν θά χαρή τό θέαμα της άνθρωπίνης ζωής στους αιώνας. Διαβάει τέχνη για να πλατύνη τά όρια της ύπαρξης του και να την ζήση σάν άγανό της άλήθειας. Έτσι δέ ζή άπλωσ μιά αισθητική άπόλυτητα άλλα μιά χαρά πνευματικώτερη.

Διαβάει την πανανθρώπινη σκέψη και νοιώθει τό μεγαλείο της ζωής που προέχεται άπό τό άγκάλιασμα όλων των ανθρώπων που έχουν τό ίδια ιδανικά.

Η πραγματική μελέτη και μόρφωση είναι τό μεγαλύτερο άγαθό και ή μεγαλύτερη χαρά στή ζωή άλλα τότε μόνον όταν περιστρέφεται γύρω άπό άξιο και κατάλληλο ύλικό άλλα ποτέ γύρω άπό τά άπορίματα της βρώμικης κοινωνίας. Στο στομάχι του κανένας διαλέγει και βάζει ενά θά τον ώφελήση γιατί λοιπόν να βάση βρωμιές στο πνευματικό του κόσμο; Η πραγματική μόρφωση θά έντυπωσίση τον άνθρωπο και θά τον άφήση έκστατικό και ταπεινωμένο μπροστά στον κατακλυσμό των θυμάτων που λέγεται ΖΩΗ..

ΠΑΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΠΩΣ ΕΚΛΕΨΑΝ ΤΗΝ ΑΝΝΕΤΑ

Ο ΜΠΑΡΜΠΑ Κωνσταντής ήταν ένας καλός νοικοκύρης. Είχε αρκετά χωράφια, έναν μπαξέ κάτω στού «Παπαμιχάλ' τ' καρυά» κάμποσες έληές στο «λάκκο» μερικά μελισσια, για τό μέλ' του σπιτιού και ένα άμπέλι στο «Μπουζίκ» που είχε λημνιόσταφύλ' κι' έκανε ένα μαύρο μπρούσικο κρασι δυνατό για μερακλήδες.

Η γυναίκα του ή θειά Κατερίν' ήταν μιά γυναίκα μυαλωμένη κι' άθθα, νοικοκυροτρικούβερετ' και τά βόλευε μιά χαρά στο σπιτικό της.

Μόν' που ήταν πολύ οικονομία σε βαθμό τσιγκουνιάς και για στή λέγαν «τσιμπρού». Όλους τό σπιτί τους παράπερνε, άμα έβλεπε να γίνεται καμιά σπατάλη. Και στήν έκκλησία άκόμα δεν έρριξε στο δίσκο καμιά φορά παραπάν' άπό ένα δεκαρούδ'.

Είχαν τέσσερα παιδιά. Δυό άγόρια και δυό κορίτσια. Τόν Μήτσο και τόν Παναγιώτ' και τη Μαργουδά και την Άννέτα. Ο Μήτσος και ή Μαργουδά παντρεύτηκαν κι' έμειναν ο Παναγιώτης και ή Άννέτα, που ήταν ένα κορίτσι όμορφο και ζητούσαν να βρουν ένα καλό παιδί, νοικοκυροπαίδ' να την παντρεύουν.

Είχε φκιασμένα τά προικιά της με όλο τό «σπιρίλιζο» και άμα βρίσκονταν ένα παιδί δπας τό ήθελαν, θά μπορούσαν να τόν «γκαντίσν» τό γέρο Κωνσταντή, να δώσ' άπ' τό «έχ'μοτ» και κανένα κτήμα.

Στή παρακάτω γειτονιά, ήταν μιά άλλ' οικογένεια καλή, αλλά πτωχή, του Γεροθανάσ'. Μόλις τά κατάφερναν και ζούσαν με πολύ δουλειά. Είχαν παιδιά και κορίτσια που παντρεύτηκαν κι' έμεινε μόνος άνώπατρος ο γυιός του ο Μανώλης.

Καλό παιδί, άλλα λιγάκι ντερμπετέρης. Μερακλής στο

πιότο και στα γλέντια, χορευτή της καλός με κορμωσασιά σε λαμπάδα, όταν χορεύε νόμιζε κανείς ότι θά πετούσε.

«Περίφανος» ήταν και τά κορίτσια τόν καλοκίτταζαν, άλλ' αυτός είχε βίξ' τό μάτι του στήν Άννέτα του μπάρμπα Κωνσταντή.

Αυτή όμως δεν τόν πρόσεχε. Γύρευε «τά τρανότερα». «Τού τσιπλάκ' του Μανωλάκου να πάρω;» είπε όταν την έκανε λόγω μιά γειτόνισσα που ήταν βαλτή άπ' τό σπιτί του Μανώλ'.

Στό χορό, όταν ο Μανώλης χόρευε μπροστά, με μιά γυροβολιά που έκανε, χτυπούσε τό ποδάρι του μπροστά στήν Άννέτα και όλοι είχαν καταλάβει ότι ήταν «βαρεμένος».

Με τη ήρετα του, ταχτικά, τις γιορτές, τη νύχτα έκαναν «πατινάδα» κάτω άπ' τό σπιτί της με κάτι τραγούδια όλο ντέρτι και καύμο.

«Σύρε να πής τη μάνα σου Μην κάνει άλλη γέννα, Μην κάψει κι' άλλουνού [καρδιά, πώς έκαψε και μένα».

Κι' όταν έμαθε ότι ήταν μιά φορά άρρωστη και φώναξαν τό γιατρό, σκελετίστηκε πολύ και τό βράδυ, κάτω στο παρθύρι της, τραγουδούσε με τόν φίλο του τόν Μήτσο:

«Πάρε γιατρέμ' τά γιατρικά, και σύρε στή δουλειά σου, τό ντέρτι πώχω στήν καρδιά, δεν γράφουν τά χαρτιά σου».

Και τό άλλο που τ' άκουσε άπό κάτι Σαλονικιούς που τό τραγουδούσαν όταν πήγαν στο χωριό κι' έκαναν ταμπουρ'.

«Χέρια που δεν τά'ιδε ο ήλιος, πώς τά πιάνουν οι γιατροί, πώς τά πιάνουν και λένε, πώς δεν είναι για ζωή».

Τό ντέρτι του Μανώλη όσο πάηνε και φούντωνε και μιά μέρα με τούς φίλους του τόν Μήτσο και τόν Γιάννη, πήραν μιά τρανή άπόφασι. Να κλέψουν μιά βραδυά την Άννέτα.

Ήταν Παραμονή της Άγίας Αικατερίνης, που την άλλ' μερα γιορτάζε ή μάνα της.

Ήξεραν ότι θά πήγαινε στή βρύσι για νερό και φύλαξαν, κρυμμένοι σε μιά γωνιά. Και νάτην φάνηκε συναμέν' και κουνάμεν' ή Άννέτα, που έρχόταν με τις στάμνες και είχε τά μαλλιά της δεμένα με «σκλά» για να γυαλίζουν την άλλ' μέρα στή γιορτή της μνάνας της. Αραιός ήταν ο κόσμος, γιατί είχε κ' ένα κρύο τσοχτήρ'.

Γέμισε τις στάμνες και γύρισε για τό δρόμο του σπιτιού της, που ήταν λιγάκι μακρά.

«Γιουρούτσαν» λοιπόν, οι τρεις, τη τσακίζουν τις στάμνες, την άρπάζουν και σέρνοντας την πήγαιναν στο σπιτί του Μανώλ'.

Αυτή, τσίριξε, φώναξε, κλωτσούσε όλους, άλλα τοζ κάκου Την πήγαν στο σπιτί και περάτσαν τις πόρτες, κατέβασαν και τις κλαβανές και ήταν άποφασισμένοι για όλα που μπορούσαν να συμβούν.

«Έγινε τρανό ταβατούρ' και πήραν χαμπάρ' οι σπιτικοί της Άννέτας. Έτρεξαν όλοι και ο άδελφός της ο Παναγιώτης πήρε και τό «ρόβόλ'» για να τούς βαρέσ'. Χτύπησαν τις πόρτες, φώναξαν, άλλ' αυτοί άπό μέσα τούς φοβέρισαν ότι θά τούς σκοτώσουν όλους.

Πήγαν και στο καρακόλ' άλλα ο Άλλ' Τσαούσης δεν έδωκε σημασία, γιατί σε τέτοιες περιπτώσεις δεν άνακατέονταν οι Τούρκοι. Τά θεαρούσαν οικογενειακά πράγματα των βρωμιών.

Την άλλ' μέρα τά πράγματα ήσύχασαν, οι σπιτικοί της Άννέτας τό πήραν άπόφασι γιατί δεν γίνονταν άλλοιωτικά.

Μόν' ή θειά ή Τριγώνα δεν πίστεψε πώς έγινε τό κλέψιμο της Άννέτας με τό ζόρ' κι' έλεγε.

«Μι του ζόρ' τάχαμ' να λέου τράβαμι λαλάμ' κι' ός [κλαίου»

Και ο μπάρμπα Κωνσταντής με την άταραξία που τόν διέκρινε είπε ότι αυτό ήταν τό «κισμέτ' κ' ένα ρητό.

«Τού καλό του μήλου, του τρώει του σκληρ'»

ΣΤ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΣ
Νευρολόγος Ψυχίατρος
Τό Ιατρείον του
Μετεφέρση-Έγνατίας 69
ΤΗΛ. 71.379
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΙΩΑΝ. Γ. ΚΥΡΙΑΦ'ΝΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ-ΟΤΟ-ΡΙΝΟ-ΑΡΤΗΡΓΟΛΟΓΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΘΕΣΣΟΝΗΣ
ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 31
ΠΑΡΑΠΑΥΡΟΣ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΗΛ. 73.963

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΠΑΥΛΟΥΔΗΣ
ΡΑΠΤΗΣ
Βασίλ Σοφίας 17
ΤΗΛ 21357
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ
Πλήρες υδραυλικόν έλαιοπιεστήριον, τύπου ΒΙΟ, 12 ίντσών, εν λειτουργία και εν καλή καταστάσει, μετά καινούργιους διαχωριστήρος, τύπου Γκαλάρντι και λοιπών έξαρτημάτων. Πληροφορία παρέχονται υπό του κ. Ιωάννου Λαμπροπούλου δικηγόρου εν Πολυγύρ'.

ΝΙΚ. ΤΑΥΛΑΡΑΚΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ-ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Ειδικός διά τα νοσήματα του αίματος.
Επιμελητής της Α' Παθολογικής Κλινικής του Κεντρικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης.
Δέχεται 12-2 και 5-7
Συγγρού 45 ΤΗΛΕΦ. 72.048
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
Α. ΚΑΦΤΑΝΤΖΗ - ΔΡ. Θ. ΜΥΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΔΟΣ ΕΓΝΑΤΙΑΣ 69
(ΣΤΑΣΙΣ ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ)
ΤΗΛ. 20-560
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΩΝ)ΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Επιμελητής Δημοτικού Νοσοκομείου
Τσιμισκή 119-Διαγώνιος
ΤΗΛ. 72-270
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΑΓΙΟΜΑΜΙΤΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Διευθυντής Κλινικής Ν.Σ.Α.
Έγνατίας 104 Τηλεφ. 72.403
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ-ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Έγνατίας 87-Τηλ. 11473.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1959

ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΚΟΥΡ(ΚΕΙ)ΟΝ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου: Χρήστος Ν. Τσακνής, Αργύρ Χ. Σχοινιάς, Βασίλ. Α. Αμπαράς, Αθαν. Ν. Κόκκαλος, Θρασύβουλος Κανίκης, Χρήστος Γ. Δέας, Θεοφάνης Γ. Χαρθάλας, Θεόδ. Ι. Κάλφας, Χρήστος Γ. Σάλτης, Σπύρος Παγώνης, Ίωάν, Β Γιαννιός, Νικόλ. Γ. Δέας, Δημήτρ. Γ. Δέας, Αλέξ. Ν. Διάλιος, Νικόλ. Α. Ταρκάσης, Παναγ. Η Κανάρης, Γεώρ. Δ. Διαγιγκοβίνος, Νικόλ. Κ. Αναγνωστόπουλος, Γεώρ. Κ. Τοιάτσαρης, Ίωάν. Καψόπουλος.

ΑΝΑΠ(Υ)ΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου:

Νικόλ. Γ. Σχοινιάς, Αλέξ. Α. Τάσιος, Κλέαρ. Ι. Αικατερινάκης, Γεώρ. Μ. Καρωτάκης, Δημ. Α. Σαμαράς, Κων. Β. Μαγδάλης, Κάρολος Α. Αλεξιάδης, Βασίλ. Κ. Κουτατζής, Αθαν. Γ. Μαγδάλης, Μιχ. Ν. Τσακνής.

ΤΑΚΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου:

Χρήστος Χ. Μπανάβας, Νικόλ. Χ. Τσερβελής, Κων. Ι. Δελήμασις, Αντών. Κ. Τσάτσαρης, Κων. Γ. Σαμαράς, Ηλίας Κ. Μπιογιατζής Σιαύρος Γ. Συμβουλίδης, Γεώρ. Ν. Τάσιος, Περικλής Α. Δημόπουλος, Χρήστος Μ. Ζαμπούνης, Νικόδημος Ρουβάς, Δημ. Σ. Παπαδόπουλος, Αναστάσιος Π. Νίτσας, Δημήτρ. Ι. Κόκκαλος, Έλευθ. Δ. Καλδέλης, Ίωάν. Β. Σιβαχτάρης, Κων. Ι. Τόγιας, Κων. Γ. Μπασλής, Νικόλ. Α. Χριστιανός, Μιχ. Δ. Κατεριτζής.

ΑΝΑΠ(Υ)ΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου:

Στυλ. Β. Περίτσης, Νικόλ. Ε. Παράλης, Χρήστος Ι. Τσάλας, Ίωάν. Χ. Κελιαφάνος, Αναστάσιος Α. Στυλός, Νικόλ. Β. Τσίγγας, Νικόλ. Ι. Ζήσης, Ίωάν. Α. Κόκκαλος, Ζαχαρ. Ν. Μπουλάκης, Γεώρ. Α. Αποστολίδης.

ΔΙΑ ΤΟ ΜΙΚΤ ΟΡΚΩΤΟΝ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου:

Βασίλ. Α. Αμπαράς, Βασίλ. Κ. Κουτατζής, Ίωάν. Ν. Μπουλάκης, Νικόλ. Ι. Ζήσης, Έλευθ. Δ. Καλδέλης, Νικόλ. Κ. Αναγνωστόπουλος, Γεώρ. Ν. Μπουλάκης, Βασίλ. Π. Κατάκαλος, Αλέξ. Ν. Διάλιος, Δημήτρ. Γ. Μουχτζής.

ΑΝΑΠ(Υ)ΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου:

Ίωάν. Α. Κόκκαλος, Αντών. Δ. Μπανάβας, Δημ. Ι. Κόκκαλος, Μιχ. Δ. Κατεριτζής, Ζαχαρ. Ν. Μπουλάκης.

ΤΑΚΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου:

Χρήστος Γ. Δέας, Χρήστος Δ. Γαβριλίδης, Μιχ. Ε. Μανωλούσιος, Μαυρ. Α. Μοδικός, Χρήστος Μ. Ζαμπούνης, Ματθαίος Δ. Μπουμπουτσιώτης, Θεόδ. Ι. Κάλφας, Χρήστος Δ. Μηλάς, Κλέαρχο. Ι. Αικατερινάκης, Στυλ. Χ. Καλατζής.

ΑΝΑΠ(Υ)ΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου:

Αθαν. Ν. Κόκκαλος, Δημήτρ. Ν. Μπασλής, Ίωάν. Β. Ευαγγελινός, Κων. Β. Μαγδάλης, Σπυρίδων Ν. Εύαγγέλου.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Η Ένωσις Γεωργικών Συνεταιρισμών Χαλκιδικής διακηρύττει ότι, την 26ην του μηνός Νοεμβρίου ημέραν Πέμπτην και ώραν 11-12 π.μ. διεξαχθήσεαι πρόχειρος επαναληπτικός διαγωνισμός κατόπιν δοθείσης αντιπροφοράς εν τοις γραφείοις αυτής εν Ν. Μουδανίοις διά την εκποίησιν 7.500 περίπου χιλιογράμμων υποπροϊόντων σπόρων Ένωσεως έναποθηκευομένων εις τας εν Ν. Μουδανίοις αποθήκας αυτής.

Οι όροι είνον κατατεθειμένοι εν τοις γραφείοις αυτής ένθα οι βουλόμενοι δύνανται να λάβωσιν γνώσιν. Έν Ν. Μουδανίοις τή 18)11)59 Διά την Ένωσιν Γεωργικών Συνεταιρισμών Χαλκιδικής Ο διευθυντής ά. α. ΑΓ. ΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ

ΜΙΑ ΓΙΟΡΤΗ ΣΤΑ ΒΡΑΣΤΑ ΠΟΥ ΤΙΜΑ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ

ΒΡΑΣΤΑ 19. — (του ανταποκριτού μας)

Τήν 15ην τρέχοντος μηνός Ν)βίου, έδόθη εις τό χωρίον μας θεατρική παράσταση, παρά του «Σπυριού του Παιδιού Ταξίαρχου», με έξαιρετικήν επιτυχίαν και αξιόλογον ήθικολογικήν επίδρασιν.

Τό κοινόν των Βραστών παρηκολούθησεν μετ' ένδιαφέροντος τό θρησκευτικόν και κοινωνικόν έργον «ή δύναμις τής προσευχής» και προσεκόμισε ωφέλιμα διδάγματα έξ αυτού.

Τήν παράστασιν ταύτην έτίμησαν διά τής παρουσίας των ό επιθεωρητής δημοτ. σχολείων κ. Μελετόπουλος και ό έπιμελητής Βασιλικής Προνοίας Χαλκιδικής κ. Γρηγοριάδης μετά των συζύγων των.

Είς τό τέλος τής θεατρικής παραστάσεως και έκτός του προγράμματος, όλος αύθρομήτως και ευκαιριακάς, λαβών τον λόγον ό επιθεωρητής των δημοτ. σχολείων κ. Μελετόπουλος ανέπτυξεν άριστοτεχνικά την κοινωνικοθρησκευτικήν σημασίαν του έργου «ή δύναμις τής προσευχής» έπεσήμανε τους κινδύνους παραστρατήματος των νέων, οι όποιοι ξεριζώνονται άπροστάτετοι από τό κλίμα παραστρατήσεως των και έτόνισεν την όρθην όδόν προς τό ήθικοθρησκευτικά παραδομένα, προς τά όποια εύκόλως δύναται να μάς συγκράτηση ή δύναμις τής πίστεως και τής προσευχής.

Επ' ευκαιρία ανέφερέθη εις τό θετικόν και άκρως έποικοδομητικόν έργον τής Βασ. Προνοίας.

Η όμιλία του κ. Έπιθεωρητού, ύπήρξεν άκρως έποικοδομητική και έπροξένησεν βαθύτατην ευεργετικήν έντύπωσιν εις τό κοινόν των Βραστών, τόσον διά τον άριστον τεχνικόν χειρισμόν του προφορικού λόγου, όσον και διά τον πλούτον των βαθυστοχάτων νοημάτων διά μίαν ήθικοθρησκευτικήν κοινωνικήν κατεύθυνσιν, με βάσιν την χριστιανικήν αγάπην και την δύναμιν τής πίστεως και τής προσευχής. Π.

Ο ΑΒΑΝΤΙΣΜΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ έκ τής 1ης σελίδος

έν τω Νομῶ μας δέν κατενοήθη πλήρως ούτε από τους άρμόδιους ούτε από τον κόμον, όπως άποδεικνύεται τουλάχιστον έκ τής καταστάσεως του μοναδικού άλλως τε ήθλητικού σωματείου αυτής ταύτης τής προτεούσης του Νομού μας, εἰς όποιον, μετά την άνόητον εκείνην απαγόρευσιν κατά τό θερος ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων, ματαιώσῃ προσηλάθησεν ν' άνασυγκροτηθῇ. Μόλις και μετά πολλού κόπου έπραγματοποίησε 3-4 άγῶνας και έπαυσε να έμμενίζη και την έλαχίστην πλέον κίνησιν.

Αναμφισβητήτως ή βασικώτερα αίτια του κακού είναι ή έλλειψις των άπαραιτήτων οικονομικών μέσων, αλλά δέν είναι ή μόνη. Πταίνον πολλά και πολλοί, από του άνωτέρω των άρμόδιων μέχρι και του τελευταίου των φιλάθλων.

Ας συνέλθουν όλοι και άς κάμη έκαστος τό καθήκον του.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλούνται άπαντα τά μέλη τής φιλοπαύχου αδελφότητος Πολυγύρου, σήμερα Κυριακήν και ώραν 4ημ.μ. εις γενικήν συνέλευσιν διά την έκλογήν νέου διοικητικού συμβουλίου. Τό διοικητικόν συμβούλιον

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΣΗΝ)ΣΜΩΝ ΒΟΡ. ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΑΡΝΑΙΑ 18. — Η όρεινή

περιφέρειά μας εκπροσωπείται εις τον παραγωγικόν και οικονομικόν τομέα κυρίως διά των διαφόρων παραγωγικών συνεταιρισμών. ούτινες διά τής δραστηριότητός των κατά τά μεταπολεμικά έτη κατέστησαν σπουδαιότερον και αυτών των μονάδων τής τοπικής αυτοδιοικήσεως και περιλαμβάιουν ως μέλη χιλιάδας άγροτών, μελλισοτρόφων και δασεργατών, ούτινες άποτελούν και την πολυπληθεστέραν τάξιν. Εύλογον όθεν είναι τό ένδιαφέρον με τό όποιον όλοι οι κάτοικοι τής περιοχής μας παρακολουθουν τας εργασίας τής γενικής συνελεύσεως των συνεταιρισμών μας.

Κατά την έφειτετήν γεν. συνέλευσιν τής όποιας την έναρξιν παρηκολούθησαν αύτοπροσώπως ό κ. Νομάρχης οι βουλευται κ.κ. Βασιλικός και Σαραφιανός ως και εκπρόσωποι τής Πανελ. Ένωσεως Γεωργ. Συνεταιρισμών και τής Συνεταιριστικής προμηθευτικής Ένωσεως.

Μετά την ύπό του τέως προέδρου τής Ένωσεως άπολογιστικήν όμιλίαν, καθ' ήν άνέφερον ότι τό κατά τό παρελθόν έτος προγραμματισθέν έργον τής κατασκευής δύο άποθηκών σχεδόν συντελέσθη, ό κ. διευθυντής τής Ένωσεως, άφ' ου ηύχαρίστησε θερμώς τον βουλευτήν κ. Βασιλικόν διά την άμέριστον συμπαραστάσιν του, χάρις εις την όποιαν κατεπολισθήσαν πλήρως οι άρμόδιοι ύπουργοί, εις τόν όπτε άλλα μεν ζητήματα έχουν ήδη επιλυθῆ, άλλων δε προήχθη ή έπίλυσις και έξήγησε την αυτην συμπαραστάσιν διά τά τεθέντα ήδη αίτήματα τής έλαττώσεως των μισθμάτων ύλοτομίας και του περιορισμού τής Κ.Ε.Δ. εις τήν άστανές, και την προγραμματιζομένην κατασκευήν πριστηρίου, προς επιτόπιον αξιοποίησιν τής χρησίμου ξυλείας.

Ο δασάρχης κ. Χαρισιάδης άπαντών ειπεν, ότι μολοντί τά μισθώματα καθορίζονται βάσει σαφών συντελεστών ύπό του κέντρου καθοριζομένων, έν τούτοις τόσον τό δασαρχείον, όσον και ή Νομαρχία φρονιζουσιν, ώστε οι δασεργάται να άπολαμβάνουν έν καλόν ημερομίσθιον.

Οι παριστάμενοι εκπρόσωποι τής Πανελληνίου Ένωσεως συνεφώνησαν, ότι ή παρούσα Κυβέρνησις έστρεψεν άμέριστον την προσοχήν τής εις τους άγροτάς και έργάτας τής ύπαιθρου, ειπαν όμως, ότι ή προστασία των προϊόντων τής γῆς δέν είναι ολοκληρωμένη, ό δε τρόπος διακινήσεως και διαθέσεως δέν είναι ένδεδειγμένος και ότι δέν άκολουθείται ή όρθή όδός εις τό ζήτημα τής διαφοροποίησεως των καλλιέργειών.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο Νομαρχών κ. Στέργιος Τέτουλας έπισκέψθη τας κοινότητας περιοχής Κασσάνδρας και συνειργάσθη μετά των κ.κ. κοινοταρχών επί των άσασχολούντων τους ύπ' αύτούς όργανισμούς ζητημάτων.

Διά σχετικής έγκυκλίου διαταγῆς τής Νομαρχίας παρεσχέθησαν εις τους δήμους και τας κοινότητας του Νομού οδηγία επί τής καταρτίσεως του προϋπολογισμού του προσεχούς οίκου. έτους 1960

Υπό τής Νομαρχίας άπεστάλη έγκ. διαταγή προς τους δήμους και τας κοινότητας του Νομού σχετικώς με την διενεργείαν έράνων ύπερ τής φανέλλας του στρατιώτου την 3ην Δεκεμβρίου εις τά άστικά κέντρα και την 6ην Δεκεμβρίου εις ύπαιθρον.

ΕΠΙ ΥΠΕΞΑΙΡΕΣΕΙ

Υπό του τριμελούς πλημμελειοδικείου τής πόλεός μας, καταδικάσθη εις φυλάκισιν 4 μηνών ό άγρονόμος Κασσάνδρας Άριστοτέλης Άποστόλου, διότι άφήρσεν άρχαίον νόμισμα από τον Άστ. Γκαζέτην κάτοικον Κασσάνδρας.

Ο Χ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΑΡΗΤΗΘΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 19. — Άνεκονόθη άρμοδίως ότι ό μέγιστος

Α. αντιπρόεδρος τής Βουλῆς, βουλευτής Χαλκιδικῆς κ. Βασιλικός Βασιλικός, περιληφθείς εις τό ψηφοδέλιον του προεδρίου παρεκάλεσεν όπως άπαλειφθῆ ή ύποψηφιότης του.

Ομιλών σχετικώς ό πρόεδρος τής Βουλῆς κ. Κων. Ροδόπουλος έδήλωσεν ότι μετά λύπης του έδέχθη να ίκανοποίηση την παρακλήσιν ταύτην του κ. Βασιλικού ή μετά του όποιου συνεργασία ύπήρξεν έγκάρδιος και γόνιμος κατά την προηγουμένη σύνοδον του σώματος.

ΝΕΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

Την παρελθούσαν Τετάρτην άφίχθη και ανέλαβεν ύπηρεσίαν ό νέος διευθυντής τής Νομαρχίας Χαλκιδικῆς κ. Στέργιος Τέτουλας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Ανακοινούται ότι κατά την συνεδρίσιν του Δήμου, Συμβουλίου τής 14ης Νοεμβρίου καθορίσθησαν τά ποσοστά των ύπό του νόμου έπιβαλλομένων δημοτικών φορολογιών, τά όποια θα ίσχύουσιν διά τό οίκον. έτος 1960 ως άκολούθως.

1ον) Τά δικαιώματα βοσκῆς ύδρευσεως, σφαγείων, πεζοδρομείων και λατομείων, ως και ή προσωπική εργασία, παραμένουν τά αύτά, ως τά ίσχύσαντα κατά τό 1959.

2ον) Τό τέλος καθαριότητος των όδων, πλατειών και κοινοχρήστων χώρων και τής άποκομιδῆς των άπέρριματων των οικιών και καταστημάτων ως και τό συναφές τέλος ήλεκτροφωτισμού, προσαυξάνονται κατά 40 00 προς κάλυψιν των αντίστοιχων δαπανών διά τας ύπηρεσίας ταύτας.

3ον) Διά τό δικαίωμα τής ίχθυοτροφῆς, οι προσκομιζόμενοι ίχθύες άναχρίζονται άναλόγως τής ποιότητός των εις τρεις κατηγορίας και δι' έκαστον κιβώτιον 15 κιλών καθορίζεται τό δικαίωμα α' κατηγορίας εις 5 δραχ., β' εις 3 και γ' εις 2 δραχμάς.

Έν Πολυγύρω τή 18-11-1959 Ο δήμαρχος ΑΘΑΝ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Η σχολική έφορεία Βραστῶν εύχαριστεί την διοικήσιν του πανεπιστημιακού δάσους Ταξίαρχου και δι' αυτής τό Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης α) διά την χορήγησιν εις τό δημοτ. σχολείον Βραστῶν δωρεάς έποπτικών όργάνων Φυσικής Πειραματικής και Χημείας αξίας 5.000 δραχμών β) διά την διάθεσιν μπολτόζας προς κατασκευήν γυμναστηρίου, γ) διά την διάθεσιν 2.000 δενδροφυτευτικής πενίκης κ. λ.π.

Έν Βραστοίς τή 18-11-1959 Ο πρόεδρος Ι. ΧΑΡΙΣΤΟΣ

Η σχολική έφορεία Βραστῶν εύχαριστεί τον Άθανάσιον Κασσανδρον διά την δωρεάν εις τό σχολείον Βραστῶν, βιβλίων αξίας 1.000 δραχμών, εις μνήμην του έν πολέμω πεσόντος αδελφου του Κασσανδρου.

Ο πρόεδρος Ι. ΧΑΡΙΣΤΟΣ

Αισθανόμεθα την ύποχρέωσιν όπως εύχαριστήσωμεν άπαντας τους συμμετασχόντας εις τό βαρύ πένθος επί τῆ άπωλείας τής συζύγου μου και μητρος Παγώνας. ΓΕΩΡΓ. ΚΥΡΚΟΥΔΗΣ Τά τέκνα

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Απαν τό προσωπικόν τής ΑΤΕ Πολυγύρου εύχεται εγκάρδιος, εις τον έορτάζοντα σήμερον διευθυντήν του Υποκαταστήματος κ. Φιλήμωνα Έμμανουήλ, χρόνια πολλά και κάθε εύτυχία.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ)ΣΙΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ

Έν Νικήτη τή 17-11-1959 Προς την έφημερίδα «Φωνή τής Χαλκιδικῆς» Πολύγυρον

Άλλεινήν έντύπωσιν έπροξένησεν εις τους κατοίκους τής κοινότητός μας και Μεταμορφώσεως ή μείωσις τής συχνότητος έξυπηρετήσεως αυτών, από άπόψεως ταχυδρομικών έπιταγών, ταμειευτηρίου κ.λ.π. διά του άγροτικού διανομέως Άγίου Νικολάου. Αντι τής δεικαίολογημένως άναμενομένης πληρεστερας προϊόντος του χρόνου ταχυδρομικής έξυπηρετήσεώς μας ή κατάστασις μας χειροτερείνει.

Όθεν διαμαρτυρόμενοι έντονώτατα διά την ως άνω παραμέλησιν τριών χιλιάδων κατοίκων δύο κοινοτήτων αυτών και διά τουριστικούς, αλλά και διά την έν αυτοις έμπορικην κίνησιν έπρεπε να έξυπηρετώνται ταχυδρομικώς τακτικώτερον, παρικαλοϋμεν όπως έπαναφερθῆ τουλάχιστον τό μέχρι πρό τινοσ ύσχυον σύστημα έξυπηρετήσεως μας διά του άγροτικού διανομέως Άγ. Νικολάου τρις τής έβδομάδος.

Μετά τιμῆς Ο πρόεδρος τής κοινότητος ά. α. Π. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

ΦΥΤΕΥΘΕΝΤΑ ΔΕΝΔΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1959

Υπό τής Νομαρχίας ύπεβλήθη εις τό ύπουργείον Έσωτερικών έκθεσις των άποτελεσμάτων άναδασωτικής περιόδου 1958-59.

Φυτευθέντα δένδρα 1) Υπό δήμον και κοινοτήτων 85.520. 2) Υπό δασοσχείου Πολυγύρου 2.500. 3) Υπό δασοσχείου Αρναίας 464.295. 4) Υπό πανεπιστημιακού δάσ. 277.230. 5) Υπό γεωργικού σταθμού 2.225. Σύνολον 828.770.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Είς τον άγαπητόν μας Νικόλαον Δ. Κεχαγιάν, που ήράβωνισθη μετά τής διδος Δέσποινας Καραγκαντά, θερμά συχαρητήρια, και ταχεία ανστήσιν. Οίκου. ΘΕΜ. ΑΣΤΕΡΙΟΥ Στρατονίκη

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΕΚΜΙΣΘΩΣΕΩΣ ΧΟΡΤΟΝΟΜΗΣ

Ο Γεωργικός Σταθμός Χαλκιδικῆς προκηρύσσει έν τοις γραφείοις του τή 24ην τρέχ. ήμεραν Τρίτην και ώραν 11-12 π.μ. διαγωνισμόν εκμισθώσεως χορτονομῆς κατά την χειμερινήν περίοδον 50 στρεμμάτων μηδικῆς (πολυετές τριφύλλι) και 60 στρεμμάτων καλλιεργούμενης άγραναπαύσεως εις την κτηματικήν περιοχήν του «Λυχνίδα».

Διά πλείονας πληροφορίας οι ενδιαφερόμενοι δύνανται να άποτεινώνται εις τό έν Πολυγύρω γραφείον τής Διευρ. Γεωργίας Χαλκιδικῆς και εις τά γραφεία του Γεωργικού Σταθμού Χαλκιδικῆς (παρά τό χωρίον Άγιος Μάμας). Έν Ν. Μουδανίοις τή 14)11)59 Ο διευθύνων Β. ΚΥΡΙΑΦΙΝΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ

Προκηρύσσομεν πρόχειρον μειοδοτικόν διαγωνισμόν προς άνάδειξιν προμηθευτού καυσίμων και λιπαντικών διά την κίνησιν των κρατικών αυτοκινήτων των δημοσίων πολιτικών ύπηρεσιών έδρας Νομού Χαλκιδικῆς διά τό από 1-1-1960 έως 31-12-1960 χρονικόν διάστημα. Ο διαγωνισμός διενεργηθήσεται την 7ην Δεκεμβρίου 1959 ήμεραν Δευτέραν και ώραν 11-12 εις τό Νομαρχιακόν Κατάστημα. Οι όροι εϋρήνται κατατεθειμένοι εις τά γραφεία τής Νομαρχίας.

Ο Νομαρχών Χαλκιδικῆς Σ. ΤΕΤΟΥΛΑΣ